

הַנִּי

חֻבֶּרֶת לַמּוֹד לְכַתּוֹת הַיְסוּדִי
מִבֵּית תַּפְלָה בְּאַהֲבָה

הַנְּנִי

חֻבֶּרֶת הַנְּנִי תשפ"ב
לְמוֹד לְכַתּוֹת הַיִּסּוּדִי

לְעֵלּוּי נְשֻׁמַּת
הָרֵב אֶלִישֶׁע וִישְׁלָצְקִי זצ"ל

"עַל שְׁלוֹשָׁה
דְּבָרִים
הָעוֹלָם
עוֹמֵד..."

כְּתִיבָה וּבִקְרָה:
הָרֵב יֵאִיר הַרְשָׁקוּבִיץ
הָרֵב אֲבִיָּה אֵלְבָה
הָרֵב יַעֲקֹב אֲבוּחֹבוֹט
הָרֵב דְּבִיר זַעֲפֶרְנִי
הָרֵב עֲמִירֵם אֵלְבָה
תְּהִילָה יִצְחָקִי
מִרְגְּלִית אַחִימַאִיר

נִיהוּל תוֹכֵן: צוֹת 'תְּפִילָּה בִּאֵהָבָה'
עֵרִיכֶת לְשׁוֹן: מוֹרִיָּה שֵׁטֶרן
עֵיצוֹב גִּרְפִּי: פִּנְיָה קֵנֶר, אֲגוּדַת יִידי הַחֲמ"ד
אִיוֹרִים: נַעֲמָה לֶהֶב
הַפָּקָה: אֲתִי אֹרֵלְבִי, שֶׁרָה תוֹרִג'מָן,
מִינְהַל הַחִינוּךְ הַדָּתִי

הוֹצָאָה לְאוֹר: אֲגַף הַפְּרִסְמוּמִים מִשְׁרַד הַחִינוּךְ
נִסָּן ה'תשפ"ב, אֲפְרִיל 2022

לְעֵלּוּי נְשֻׁמַּת
הָרֵב אֶלִישֶׁע וִישְׁלָצְקִי זצ"ל

תָּכֵן הָעֵינִינִים:

12	יחידה 1 - הנני לתורה - מקום קבוע ללמוד תורה	שבוע ראשון
15	יחידה 2 - הנני לעבודה - האם אנו מוכנים לעבד?	
18	יחידה 3 - הנני לגמילות חסדים - קיים העולם בשלושה יסודות פרקי אבות פרק א'	
22		שבוע שני
25	יחידה 4 - הנני לתורה - תלמוד תורה עם דרך ארץ	
28	יחידה 5 - הנני לעבודה - תפלה בעזרת פתקים	
31	יחידה 6 - הנני לגמילות חסדים - הנתינה ביום העצמאות פרקי אבות פרק ב'	שבוע שלישי
34		
40	יחידה 7 - הנני לתורה - למד תורה של רבים	
43	יחידה 8 - הנני לעבודה - הכל מאת ה' - נתפלל על כל דבר	שבוע רביעי
46	יחידה 9 - הנני לגמילות חסדים - הכל מאת ה' - נתן לאחרים	
49	פרקי אבות פרק ג'	
55	יחידה 10 - הנני לתורה - כבוד התורה ולומדיה	שבוע חמישי
58	יחידה 11 - הנני לעבודה - תפלה שלא אכעס	
61	יחידה 12 - הנני לגמילות חסדים - הכנסת אורחים בסדר פנים יפות פרקי אבות פרק ד'	
65		שבוע
71	יחידה 13 - הנני לתורה - חזרה והעמקה בלמוד התורה	
74	יחידה 14 - הנני לעבודה - כיצד נצליח להתכונן בתפלה	
77	יחידה 15 - הנני לגמילות חסדים - אהבת הבריות בירושלים פרקי אבות פרק ה'	שבוע
80		
86	יחידה 16 - הנני לתורה - מעלת למד תורה לשמה	
89	יחידה 17 - הנני לעבודה - מה אשיב לה?	שבוע
92	יחידה 18 - הנני לגמילות חסדים - נמשין ונאמר הנני	
98	פרקי אבות פרק ו'	

ילדים יקרים,

אתם ודאי שואלים את עצמכם מדוע חוברת הלמוד נקראת 'הנני' ומה הקשר לרב אלישע וישלצקי? מה פרוש המלה הנני?

הנני זו אמירה שהנה אני מוכן לעשות מה שצריך. הנני מוכן ומזמן לקיים ולעשות מה שטוב לעשות כעת.

הנני זו לא סתם מלה, זו מלה של ענוה ונכונות לשליחות. זו מלה שאומר אותה מי שיש לו מדות טובות של אכפתיות והקשבה ורצון לעשות טוב. הנני זו מלה שצדיקים כמו אבותינו אברהם יצחק ויעקב משתמשים בה, כאשר ה' קורא להם והם רצים לקיים את הצווי.

הנני זו מלה שצדיק כמו יוסף אומר אותה לאבא שלו כאשר הוא שולח אותו לשליחות קשה ללכת לראות את שלום אחיו, והוא מזדרז לעשות את מה שאבא מבקש.

כזה היה הרב אלישע. הרב אלישע היה רב חשוב ולמד בישיבות רבות כמו 'מרפז הרב' ומכון מאיר, ויחד עם זה היה מסתובב בכל הארץ כדי להיות היכן שצריך עידוד. במעשיו הוא פאלו אומר 'הנני מוכן ומזמן' לעזר לכל יהודי ולעשות כל מה שה' רוצה שאני אעשה בעולם. וכמו יוסף הצדיק, הרב אלישע הלך לכל מקום בו הוא הרגיש שצריך לראות את שלום אחיו. הוא הגיע לישיבות ולבסיסי צה"ל, הגיע לגרעינים תורניים ולישובים, לדרום ולצפון, לחתונות ולבתי אבלים, לאנשים עם כפפה ולאנשים בלי כפפה, ובכל מקום הוא חזק. לעתים חזק בלמוד משתף, לעתים חזק בדיון ובעשית שלום בין איש לרעהו, לעתים בהקשבה לצרות של אנשים, ולעתים הוא פשוט הגיע וחבק. והחבוק שלו היה חבוק מלא באהבה והיה משאיר אותה עם כוחות גדולים להתמודד עם הקשיים. הרב אלישע גם אהב מאוד לפגש ילדים ולחזק אותם בלמוד התורה ובשליחות שיש להם לעשות טוב בעולם. הוא ודאי רואה אתכם כעת לומדים במבצע, ומתפלל שיהיה לכם כח להוסיף בלמוד התורה ובעשית הטוב. בעזרת חוברת זו נשתדל לצעד בדרךך ולהוסיף אור של תורה, אור של תפלה ואור של חסד, ונשתדל לומר 'הנני' ולהפיץ את האור הזה לכל סביבתנו.

**"הרב אלישע אמר 'הנני' לכל דבר שבקדשה,
לתורה, לתפלה ולגמילות חסדים".**

**בחוברת זו נצמד בדרך ונרגיל עצמנו בשמחה כיצד לומר הנני.
נלמד 18 יחידות למוד, כל יחידה מתאמת ליומים למוד.**

לפניכם דרכי למידה מגוונות. תוכלו לצבור נקודות באפנים שונים, ככל שתתרוצו
ובקצב שתתרוצו.

על מנת לזכות ללמוד את כל החוברת אנו ממליצים בכל יומים:

ללמוד את יחידת הלמוד (5 נקודות),

לבצע את המשימה שבסוף היחידה (5 נקודות),

לצפות בסרטון הנמצא בסיום כל יחידה (5 נקודות),

ללמוד בעיון שתי משניות עם מבגר (5 נקודות לכל משנה),

לשנן בקריאה בקול רם (5 נקודות לכל משנה)

ולהבחין על המשנה בעל פה (5 נקודות על כל משנה).

אנו ממליצים לסיים בכל שבוע את כל הפרק של אותו שבוע, וכך לזכות
לסיים את פרקי אבות יחד עם כל עם ישראל עד לחג שבועות. נתן ללמוד
את המשניות ואת היחידות גם שלא על פי הסדר הממלא, העקר שגזקה
ללמוד בשמחה!

פרטים נוספים, קשורים ופרסומים על המבצע יופיעו באתר מנהל החנוך

דתי בכתבת: <https://did.li/hineni82>

במהלך החוברת יופיעו OR לסריקה ודרךם תוכלו להפגס לאתר!

חלקת הנקודות:

למוד היחידה	5 נקודות
משימה בסיום הלמוד	5 נקודות
צפייה בסרטון	5 נקודות
למוד משנה בהבנה עם מבגר	5 נקודות
שנן משנה שבע פעמים בקול רם	5 נקודות
בחינה בעל-פה על משנה	5 נקודות

**מבצע הלמוד יתחיל ה-כ"ט בניסן
ויסתיים חיד לאחר חג שבועות.**

ממלא מאוד לנשמו את החוברת ללמוד גם בשנים הבאות.
כאשר החוברת כבר תהיה בלוייה - כמובן יש להניחה בגניזה.

ברכת ראש מנהל החמ"ד - הגב' שושנה נגר

מסכת אבות פותחת במילים: "מִתְּשֶׁה קִבֹּל תוֹרָה מְסִינִי".

מסכת זו עוסקת במידות ובדרך ארץ, והיא פותחת בכך שהתורה שקיבלנו ממשה רבנו היא מאת ה' שנתן אותה למשה בהר סיני.

בהר סיני לא ניתנה רק התורה הכתובה, אלא ה' לימד את משה את הפירושים של התורה בעל פה, ואמר לו להעביר אותה מדור לדור, וכך דברי המשנה מגיעים אלינו במסורת ממשה ששמע בהר סיני.

התורה כוללת בתוכה את המידות והדרך ארץ בהן עוסקת המסכת.

רבי אלימלך מליז'נסק לימד אותנו לשים לב שמסכת אבות העוסקת במידות פותחת במשה רבנו, העניו מכל אדם, שקיבל את התורה בהר סיני, שהוא ההר העניו מכולם, ללמדנו שהענווה היא בסיס לכל המידות.

את מידת הענווה ניתן ללמוד במיוחד מהר סיני. חז"ל מספרים שההרים רבו ביניהם וכל הר רצה שעליו תינתן התורה. רק הר סיני ישב בשקט ולא התגאה וחשב שהוא הר נמוך ולא מגיע לו שעליו תינתן התורה, ודווקא בו בחר ה'.

הרב אלישע וישליצקי, שחוברת זו מוקדשת לעילוי נשמתו, למרות שהיה גדול בתורה ולימד תורה - לא הסכים עד יומו האחרון להרגיש גדול אלא היה בהכנעה גדולה. בכל שיעור ודרשה שלימד, ביקש לא לעמוד על במה אלא אמר 'בואו נלמד יחד' והתעקש לשבת על כיסא פלסטיק פשוט.

השנה בחוברת, מלבד לימוד פרקי אבות נלמד כיצד לומר 'הנני בענווה ומתוך רצון להיות שליחים טובים להוביל את עצמנו ואת סביבתנו. הנני לתורה, הנני לעבודה שבלב - היא תפילה, והנני לגמילות חסדים.

תלמידי החמ"ד היקרים, נבקש שכתוצאה מהלימוד שלנו בימי ספירת העומר, כל תלמיד ותלמידה ינהגו כבוד זה בזה, הלוואי שנאמר 'הנני' בענווה ונעזור זה לזה, ונזכה מתוך כך להגיע לקבלת תורה בשבועות כשאנו מתוקנים במידותינו וראויים ללמוד תורה.

במעשינו ובמידותינו נהיה ממשיכי דרכו של הרב אלישע וישליצקי זצ"ל.

בהצלחה רבה ובאהבה,

שושנה נגר,

ראש מינהל החמ"ד

ברכת הרב חיים ענזי המפקח הארצי על רבני בתי הספר בחמ"ד

"ונקראו אלה 'פרקי אבות', מפני שנסדרו הנה דברי אבות ראשונים שקיבלו את התורה זה מזה, כגון משה ויהושע והזקנים, זה מזה עד כנסת הגדולה ושמאי והלל, רבן יוחנן בן זכאי ותלמידיו. להודיענו איך היו מעשיהם נכונים, והיו מזהירים לאנשי דורם ומדריכים אותם בדרך ישרה, כן ראוי לכל חכם להזהיר את בני דורו ולהודיעם דרך ישרה" (רש"י בסיום פירושו למסכת אבות).

ברכת ה' עליכם ושלומכם יִשְׁלָחָה מאוד לכם ההורים, התלמידים החביבים בחמ"ד וכל הצוות החינוכי בכל בית ספר ממלכתי דתי.

הימים שבין חג הפסח וחג השבועות הם ימים מיוחדים, ימי חול המועד לקראת מתן תורה, ימי התכוננות והיטהרות נפשית וציפייה ליום הגדול, היום הנכסף - יום מתן תורה (על-פי הרמב"ן בפירושו על התורה).

לפיכך תיקנו לנו חכמים ללמוד בימים אלו פרקי מסכת אבות שכולה מוסרים ומידות נכבדות, מדובר בה איך יכונן האדם דעותיו ומידותיו והן הן דרך ארץ שקדמה לתורה, שישירות הדעות והמידות מובילות לשמירת התורה, "כִּי יֵרַ מִצְוָה וְתוֹרָה אֹרֶ; וְדֶרֶךְ חַיִּים תוֹכָחוֹת מוֹסֵר" (משלי ו', כ"ג).

אנו קוראים לכל תלמידי החמ"ד וציבור ההורים הנכבד, מחנכים, מלמדים ורבני בתי ספר, לומר 'הנני' ולהצטרף כולם יחד ללימוד חשוב זה של פרקי אבות, ברצון רב ובהתמדה גדולה. הלימוד מותאם

לילדים ומכוון לאמירת 'הנני לתורה', 'הנני לעבודה' ו'הנני לגמילות חסדים'. אנו פונים לרבני הקהילות וחברי הגרעינים התורניים בכל מקום ליטול חלק בלימוד בתקופה שבין חג הפסח לחג השבועות הבאים עלינו לטובה וברכה, ולקבוע לימוד יומי, שבועי ובשבתות, כמנהג ישראל - לומדים מסכת אבות.

יישר כוח לצוות הכתיבה של החוברת אשר אומרים 'הנני' ונכונים לכל משימה של דבר שבקדושה, ומחזקים את תלמידי החמ"ד בלימוד חוויתי, על-מנת לגדל דור ישרים מבורך.

תחזקנה ידיכם וחפץ ה' עליכם יצלח ותתברכו במיטב הברכות וברכת חג כשר ושמח, ברכת מועדים וחגים הבאים עלינו לשלום ולברכה.

בהצלחה רבה
הרב חיים ענזי,
המפקח הארצי בחמ"ד

הנני לתורה - מקום קבוע ללמוד תורה

בפרקי אבות נאמר (פרק א' משנה ד'):

"יוסי בן יועזר איש צרדה יוסי בן יוחנן איש ירושלים
קבלו מהם. יוסי בן יועזר איש צרדה אומר: יהי ביתך
בית ועד לחכמים, והוי מתאבק בעפר רגליהם, והוי
שוטה בצמא את דבריהם".

שלום תלמידים יקרים.

לימוד

אנחנו זוכים ללמוד תורה יחד עם כל עם ישראל, שעוסקים בימים
אלו, ימי ספירת העומר, בלמוד פרקי אבות. "דרך ארץ קדמה לתורה" - בחג
השבועות נזכה לחג את קבלת התורה, ובימי ספירת העומר אנחנו עוסקים
בפרקי אבות שמלמדים אותנו הרבה דרך ארץ ומדות, שקודמים לתורה.

ביחידה זו נלמד יחד על חשיבות קביעת מקום ללמוד תורה, וננסה להצליח
ולומר 'הנני ללמוד תורה', 'הנני מוכן ומזמן לקיים מצות למוד תורה'.

קרה לכם שרציתם ללמוד עם חבר, הלכתם לבית הכנסת או לבית המדרש,
וחפשתם איפה לשבת ללמוד? לקח לכם זמן למצא? לפעמים אולי חפשתם
את הספר ולא מצאתם?

כדי להצליח בלמוד תורה, חשוב שיהיה מקום קבוע שבו תמיד נשב ונלמד,
תמיד. המקום הזה יכול להפוך להיות כמו הבית שלנו, לחלק מאתנו, וככה
נוכל לגדל בתורה וגיראת שמים. גם ספר קבוע, זמן קבוע וחבר קבוע
ללמוד אותו - מוסיפים המון.

בנימין סים ללמד מקדם מהמתכנן והגיע הביתה. הוא ראה שהבית שלו
נעול, ולא היה בטוח אם אחד ההורים יחזר בשעה הקרובה. הוא ידע לאן
ילך - לבית המדרש, למקום בו תמיד הוא יושב ללמוד עם חבר.

ואכן, בבית המדרש הוא ישב במקומו הקבוע וחזר על מה שלמד בבית
הספר. בינתיים הזמן עבר והוא חזר לכוון הבית. בדרך פגש את אמו שחזרה
מהעבודה, ספר לה מה עשה בזמן שחפה לה והיא הייתה גאה בו מאוד.

גם אנחנו יכולים לקבוע לנו מקום כזה שבו נרגיש בית, ובע"ה נצליח
להתעלות בלמוד התורה.

רבי יוסי מלמד אותנו שגם הבית שלנו יכול להיות המקום הקבוע ללמוד:
"יהי ביתך בית ועד לחכמים". אפשר גם לקבוע למוד אצלנו בבית, לא
חברים לחפש מקום רחוק.

יש הזוכים לארח תלמידי חכמים בביתם. כאשר מגיע רב אלינו הביתה,
יתכן שהבית יתמלא באבק מהדרך, אבל אנו זוכים ללמוד מדרךיו ולשתות
בצמא את דבריו ושמים בכה, כלשון המשנה: "והוי מתאבק בעפר רגליהם,
והוי שוטה בצמא את דבריהם". האם זכיתם לארח רב בביתכם?

יש המארגנים חבורת למוד אצלם בבית, "בית ועד לחכמים". האם זכיתם
לקבוע למוד בבית שלכם?

חשבו על מקום קבוע שתוכלו לשבת וללמוד עם חבר (כמובן אחרי בקשת רשות מהורים).

כתבו: היכן החלטתם ללמוד?

מי החבר שתלמדו עמו? מה תלמדו?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

אם תרצו לשמע עוד על אהבת התורה, הכנסו לסרטון ושמעו את הרב עמיחי שוקרון:

פִּיחוּ לֵב! כָּכָל יוֹחִים אִתָּם אֲחֻנִּים:

ללמוד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות

לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמוד בכל יום שתי משימות מהמשימות המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משימה. בשבת אתם מזמנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

צפייה
בסרטון
5

לימוד
היחידה
5

ביצוע
המשימה
5

סה"כ ניקוד:

חתימת
הורה

הנני לעבודה - האם אנו מוכנים לעבד?

בפרקי אבות נאמר (פרק א' משנה ג'):

"אנטויגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק. הוא היה אומר:

אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס,

אלא הוו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס

ויהי מורא שמים עליכם".

שלום ילדים חמודים,

מלאכי שם לב כי בברכות השחר שאנו מתפללים בכל יום יש שתי ברכות שלכאורה סותרות זו את זו. 'אמא, קרא מלאכי, בפתחלת ברכות השחר אמרתי: "ברוך אתה ה' שלא עשני עבד", הודיתי לה' ותברך שאני חפשי ואינני עבד.

בהמשך בברכות השחר אמרתי: "ויהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתרגילנו בתורתך ותדביקנו במצותיה", ולאחר מכן המשכתי: "ודבקנו בציצית טוב ובמעשים טובים וכוף את יצרנו להשתעבד לה". זאת אומרת שאנו מבקשים שהקב"ה יעזור לנו להיות עבדים שלו. אז זה טוב להיות עבד או לא טוב?

'אני אוהבת את השאלות שלך מלאכי, השיבה אמא. 'העבודה שלנו לה' היא אחד משלשת היסודות שבזכותם העולם מתקיים.

'בטח, ענה מלאכי, "על שלשה דברים העולם עומד: על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים".

'אתה יודע את המשינה בעל פה? כל הכבוד! זו אכן זכות לעבד את ה', לשמע בקול מצוותיו, להתפלל אליו. זו זכות כזו גדולה שאנו מתפללים אל ה' שיעזור לנו להיות עבדים שלו ולשמע בקולו! זו זכות שפדאי לעשותה אפלו בלי שום פרס.

'כֵּן אָמַר, זֶה מֵהַמְשָׁנָה שֶׁלְמִדְנֵנו הַיּוֹם שְׁאֵנְטִיגְנוֹס אִישׁ סוֹכּוֹ אָמַר "אֵלֶּא הוּוּ כַּעֲבָדִים הַמְשִׁמְשִׁין אֶת הָרֵב שְׁלֹא עַל מִנַּת לְקַבֵּל פָּרֶס". בְּרָגַע זֶה נִכְנָסָה זְהָבִית לַחֲדָר וְאָמְרָה: 'אָמַר, לְמִדְתִּי בְּחָמֶשׁ בְּמִדְבָּר עַל מִשָּׁה רַבְּנוּ שֶׁה' אוֹמֵר עָלָיו שֶׁהוּא עֶבֶד שְׁלוֹ. "לֹא כֵן עֲבָדִי מִשָּׁה, בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא". וְהַמּוֹרָה אָמְרָה שֶׁגַם יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נִקְרָא עֶבֶד ה'. אִיזוֹ מַעֲלָה מִיְחָדָת זֹו לְאָדָם שֶׁהוּא נִקְרָא עֶבֶד לָהּ יִתְפָּרֵף'.

מִלֵּאכִי לֹא וְתֵר וְחִזָּר לְשִׁאֲלָה שְׁלוֹ: 'אִזְ מָה הִיא הַמְשִׁמְעוֹת לִהְיוֹת עֶבֶד שֶׁל ה' וְלָמָּה זֶה טוֹב, וְאֵלּוֹ לִהְיוֹת עֶבֶד שֶׁל בְּנֵי אָדָם זֶה לֹא טוֹב?' אָמַר הַנְּשִׁיבָה אֶת מִלֵּאכִי וְזִהְבִית עַל הַסִּפָּה וְעִנְתָּהּ בְּשִׁאֲלָה: 'אִם הִיוּ מַצִּיעִים לָכֶם לִהְיוֹת כָּעֵת עֲבָדִים שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, הֲאֵם הֵייתֶם מְסִכִּימִים?' 'בְּיָדָאִי', הִשִּׁיבוּ שְׁנֵי הַיְלָדִים. 'אִיזוֹ זְכוּת זֹו לַעֲזֹר לְאַבְרָהָם אַבְיָנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים!'

'זוֹהִי בְּדִיוֹק הַתְּשׁוּבָה, הַבְּהִירָה אָמַר: 'זֹו זְכוּת לִהְיוֹת עֲבָדִים שֶׁל ה' יִתְפָּרֵף, לְקַבֵּל אֶת הַמְצָאוֹת וְהַהוֹרָאוֹת מִמֶּנּוּ, לִהְיוֹת שְׂתָפִים בְּיִצְרָה שְׁלוֹ וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּעוֹלָם. כָּכָל שְׁאֵנִי זֹכִים יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת אֶת הָרָצוֹן שֶׁל ה' - כִּף אֲנִי יוֹתֵר שְׂמִחִים וּמֵאֲשָׁרִים. אֲנִי חֲנוּ זֹכִים לִהְיוֹת כְּמוֹ הַטְּרַקְטוֹר שֶׁל הַחֶקֶלֶאִי שְׁעוֹזֵר לוֹ לַעֲבֹד בְּשִׁדָּה. הוּא אָמַנָם מְשַׁעֲבֵד לְטְרַקְטוֹרִיסְט, אֵף כִּף הוּא עוֹזֵר לוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת פְּעֻלָּתוֹ. לַעֲמַת זֹאת, לִהְיוֹת עֶבֶד לְבְנֵי אָדָם רְגִילִים - עֲלּוֹל לַהֲפָרִיעַ לָנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים שְׁאֵנִי רוֹצִים לַעֲשׂוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מוֹדִים "שְׁלֹא עֲשִׂנִי עֶבֶד".'

'אָמַר, הַבְּנִיתִי! הַתְּלַהֲבָה זְהָבִית, 'אֲנִי אֵלֶּף לַהֲתַפְּלֵל שְׁאִזְכָּה לַעֲבֹד אֶת ה' בְּשִׂמְחָה וְאֵתַפְּלֵל בְּשִׂמְחָה. הַמּוֹרָה שְׁלָנוּ אָמְרָה שֶׁהַתְּפִלָּה זֹוהִי עֲבוֹדָה לָהּ, עֲבוֹדָה שְׁפִלְב'.

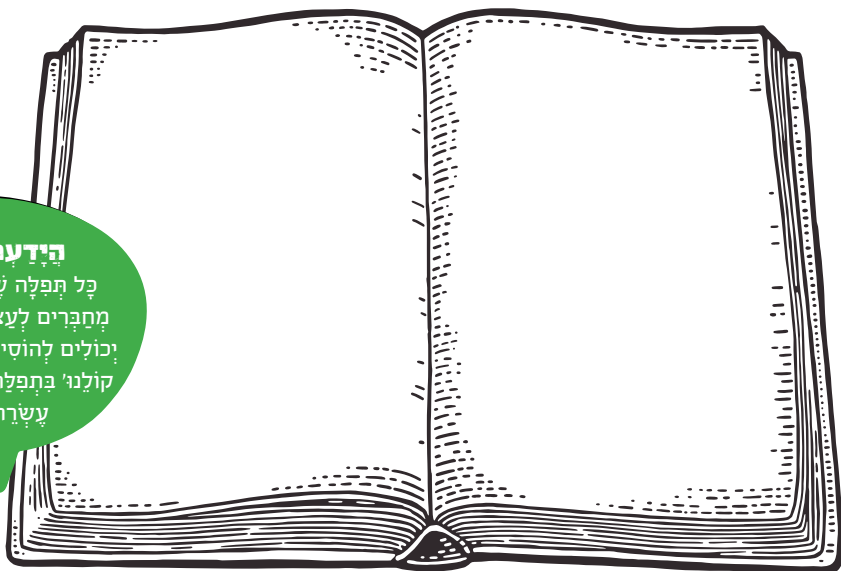
'גַּם אֲנִי הַבְּנִיתִי, לִהְיוֹת עֶבֶד שֶׁל מִישָׁהוּ שְׁאִתָּה אוֹהֵב וְלַעֲשׂוֹת אֶת הַטוֹב שֶׁהוּא אוֹמֵר לָהּ לַעֲשׂוֹת, זֶה טוֹב. אִזְ אֲנִי מוֹכֵן לִהְיוֹת עֶבֶד שְׁלָהּ אָמַר, כִּי תִמִּיד אֶת־אוֹמֶרֶת לִי לַעֲשׂוֹת רַק דְּבָרִים טוֹבִים, אָמַר מִלֵּאכִי וְרָץ לְחַבֵּק אֶת אָמַר.

יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה שֶׁהַקֵּב"ה יֹאמֵר עָלֵינוּ שְׁאֵנִי עֲבָדִים נֶאֱמָנִים.

משימה

כְּתוּבוּ לַעֲצֶמְכֶם תְּפִלָּה: בְּמָה הֵייתֶם הַכִּי רוֹצִים שֶׁה' יַעֲזֹר לָכֶם לַהֲתַגְבֵּר כְּדִי לִהְיוֹת עֲבָדֵי ה' טוֹבִים יוֹתֵר?

הידעת?

כָּל תְּפִלָּה שְׁאֵנִי מְחַבְּרִים לַעֲצֶמְנוּ אֲנִי יְכוּלִים לְהוֹסִיף בְּשִׁמְעָה קוֹלָנוּ בְּתְפִלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה.

סרטון

רוֹצִים לְשִׁמֵּעַ עוֹד בְּנוֹשֵׂא הַשְּׁעָבוֹד לָהּ? הַכְּנִסוּ לְסֶרְטוֹן וְשִׁמְעוּ אֶת הָרֵב יֹאִיר הַרְשָׁקוֹבִיץ:

שִׁיחוּ לָהּ! כָּכָל יוֹחִים אֹתָם אֲחָנִים:

לְלַמֵּד אֶת יְחִידַת הַלְמוּד בַּחוּבָרָה - 5 נְקֻדּוֹת

לְבַצֵּעַ מִשְׁמִיחָה בְּעֵקֶבּוֹת הַלְמוּד - 5 נְקֻדּוֹת

לְצַפּוֹת בְּסֶרְטוֹן 5 נְקֻדּוֹת.

בְּנוֹסֶף אֲנִי מְמַלִּיצִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנִיּוֹת מִהַמְשָׁנִיּוֹת הַמְּפִיעִיּוֹת בְּסוֹף כָּל שָׁבָע וְלַהֲשִׁיג עוֹד 15 נְקֻדּוֹת עַל כָּל מִשְׁנָה. בְּשִׁבְתָּ אֶתְּם מְזִמְנִים לְסִים אֶת שְׁאֵר הַפֶּרֶק.

למוד נעים!

חתימת
הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע
המשימה

5

לימוד
היחידה

5

צפייה
בסרטון

5

ניקוד

הנני לגמילות חסדים - קיום העולם בזכות שלשה יסודות

בפרקי אבות נאמר (פרק א' משנה ב'):
 "שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה. הוא היה
 אומר: על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל
 העבודה ועל גמילות חסדים."

מה הפונה שהעולם "עומד" על שלשת הדברים הללו? משפט זה
 הוא ממשל. לרב הכסאות יש ארבע רגלים, אך בהחלט אפשר ליצר
 כסא עם שלוש רגלים והוא יהיה יציב. לעמית זאת אי אפשר להעמיד כסא
 על שתי רגלים בלבד.

חכמים באים ללמד אותנו שכל אחד מהדברים הללו: תורה, עבודה וחסד
 - הם דברים חשובים מאוד בעולם ובלעדיהם העולם לא ראוי להתקיים.
 גם כאשר יש בעולם למוד תורה וגם כאשר ישנה בעולם עבודת הקרבנות
 בבית המקדש (או עבודת התפלה הבאה במקום הקרבנות), עדיו העולם
 יהיה חסר משהו מאוד משמעותי אם לא תהיה גמילות חסדים, עד כדי
 שנתן לומר שהעולם לא יכול להתקיים כן. גמילות חסדים כוללת בתוכה
 את כל המצוות המחייבות את האדם להיטיב עם הזולת ולהתחשב בצרכיו.

הידעת? התורה מצוה 36 פעמים על היחס הראוי כלפי הגר, היתום
 והאלמנה! אנו לומדים מכך על חשיבותו הרבה של החסד, ממש יסוד
 העולם!

היכן ראינו שהעולם לא מתקיים בלי חסד? בדורו של נח הצדיק, במקום
 לעזר אחד לשני ולעסוק בחסד, היו עסוקים בגזל ובחמס, וחשבו כיצד
 לקחת אחד מהשני. ה' ראה את מעשיהם ואמר "קח כל בשר בא לפני כי

מלאה הארץ חמס", ועל פו הביא מבול לעולם. רק נח ומשפחתו שלא היו
 שותפים לגזל ולחמס זכו להנצל. ההפך מחמס וגזל זוהי גמילות חסדים, זו
 המחשבה כיצד לעזר למישהו אחר. בשנה שנוח ובניו היו בתבה, הם עסקו
 כל הזמן בחסד. עם מי הם גמלו חסד בתבה? עם החיות, הרי היו שם מאות
 חיות וכל חיה צריכה לקבל את האכל שלה בזמן המתאים לה, וכך יום
 ולילה הם הלכו מחיה לחיה ונתנו לה לאכל.

יש שלוש סוגים של גמילות חסדים:

1. גמילות חסדים בממונו: צדקה, הלוואה לאדם נצרך, השאלת כלי, נתינת "טרמפ" וכדומה.
2. גמילות חסדים בגופו: בקור חולים, לנית המית, עזרה למגבלים, הכנסת אורחים וכדומה.
3. גמילות חסדים בדבורו: עידוד ומתן הרגשה טובה, עצה טובה, נחום, חיזוק הבטחון העצמי של החלש, עזרה לחבר בלמודים, תפילה על חולים ונזקקים וכדומה.

עם ישראל זוכה לקיים את העולם ומיצג בעולם כלו את התורה, התפלה
 והחסד, והכל מתוך ענוה ותודעה שיש לנו שליחות להביא את האור של
 התורה לעולם כולו.

לארץ ההיסטוריה רבים קמו עלינו לכלותנו ונסו להלחם בנו ובמדות
 הטובות שלנו, וכך נאמר בפרקי אבות (פרק ה' משנה י"ט): "מי שיש
 בידו שלשה דברים הללו, מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלשה דברים
 אחרים, מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה ורוח נמוכה ונפש שפלה -
 מתלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה - מתלמידיו
 של בלעם הרשע". לא רק בלעם נסה להלחם בנו. בכל דור ודור עומדים
 עלינו לכלותנו.

רוצים לשמע עוד על מסירות לתפלה וחסד בשואה? הפנסו ושמעו את הרב זאבין הראל המספר על האדמו"ר מפאסטאנה:

סרטון

פתרו את כתב הסתרים, הפתוב בא"ת ב"ש:

משימה

צאפגצ יהפפצ 36 וזימי זכ צמסח

צגתפמ כרג מאפי פתכיסצ

שיאו ליב! ככל יוחיס אפס אפניס:
ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקדות
לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקדות
לצפות בסרטון 5 נקדות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום שתי משניות מהמשניות המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקדות על כל משנה בשבת אתם זמנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת
הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע
המשימה
5

לימוד
היחידה
5

צפיה
בסרטון
5

ניקוד

במים אלו אנו זוכרים את השואה, אשר במהלכה נסו הגויים לכלותנו. הם רצו להשמיד את כל עם ישראל, אולם הקדוש ברוך הוא לא נותן להכרית את עם ישראל, העם ששומר על שלשת היסודות שעליהם העולם עומד: תורה, עבודה וגמילות חסדים. העולם חייב את עם ישראל, ואנו, עם ישראל - זוכים לשמר על יסודות אלו. בתוך המצב הקשה, בשואה, יהודים רבים נאבקו על קיומם ועל קיום העולם באמצעות תורה, תפלה וחסד. יהודים רבים שמרו את התורה ועשו חסדים אלו עם אלו בתנאים קשים בהם היו. לא תמיד הם יכלו לעשות חסד בממונם כי לא נשאר להם ממון. לא תמיד יכלו לעשות חסד בגופם כי לא היה להם כח. לא תמיד הם יכלו לעשות חסד בדבורם כי המצב היה קשה ביותר, אולם הם נסו לעשות ככל יכלתם ולא להפסיק את קיום העולם.

הידעת?

האדמו"ר מפאסטאנה, הרב קלניאוו קלמן אפרא הי"ד.
בחסירות נפס על חפץ את תלמידיו ואת תופעי טו
ורפה, ונרצח בשואה. הרב קרליבך ספר פעם אחת תלמידיו
(השכן הקדוש) פססם כל דבר תורה היה אומר להם: 'ילדים
חמודים, ילדים חתוקים, תזכרו רק דבר אחד: הדבר הכי
עול, לעשות טובה למישהו אחר'.

פרקי אבות פרק א'

למוד עם מבנה בהבנה	שנן שבוע פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(א) משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים: הוו מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סיג לתורה.
5	5	5		(ב) שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה. הוא היה אומר: על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים.
5	5	5		(ג) אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק. הוא היה אומר: אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הוו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס, ויהי מורא שמים עליכם.
5	5	5		(ד) יוסי בן יועזר איש צרדה יוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם. יוסי בן יועזר איש צרדה אומר: יהי ביתך בית ועד לחכמים, והיו מתאבק בעפר רגליהם, והיו שותה בצמא את דברייהם.
5	5	5		(ה) יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר: יהי ביתך פתוח לרוחה, והיו עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה. באשתו אמרו, קל וחמר באשת חברו. מכאן אמרו חכמים, כל זמן שאדם מרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו ובוטל מדברי תורה, וסופו יורש גיהנם.

למוד עם מבנה בהבנה	שנן שבוע פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(ו) יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם. יהושע בן פרחיה אומר: עשה לך רב, וקנה לך חבר, והיו דן את כל האדם לכף זכות.
5	5	5		(ז) נתאי הארכלי אומר: הרחק משכן רע, ואל תתחבר לרשע, ואל תתאש מן הפרענות.
5	5	5		(ח) יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם. יהודה בן טבאי אומר: אל תעש עצמך כעורכי הדין. וכשיהיו בעלי דינין עומדים לפניך, יהיו בעיניך כרשעים. וכשנפטרים מלפניך, יהיו בעיניך כזכאין, כשקבלו עליהם את הדין.
5	5	5		(ט) שמעון בן שטח אומר: הוי מרבה לחקור את העדים, והוי זהיר בדברך, שמא מתוכם ילמדו לשקר.
5	5	5		(י) שמעיה ואבטליון קבלו מהם. שמעיה אומר: אהוב את המלאכה, ושנא את הרבנות, ואל תתודע לרשות.
5	5	5		(יא) אבטליון אומר: חכמים הזהרו בדבריהם, שמא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים, וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו, ונמצא שם שמים מתחלל.
5	5	5		(יב) הלל ושמאי קבלו מהם. הלל אומר: הוי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה.

הנני לתורה - תלמוד תורה עם דרך ארץ

בפרקי אבות נאמר (פרק ב' משנה ב'):

רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר:

יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שגייעת שניהם משכחת עון.

וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון.

וכל העמלים עם הצבור, יהיו עמלים עמהם לשם שמים, שזכות

אבותם מסייעתן וצדקתם עומדת לעד. ואתם, מעלה אני עליכם

שקר הרבה כאלו עשיתם.

שלום תלמידים יקרים.

לימוד

השבוע נלמד יחידות למוד הקשורות לפרק ב' בפרקי אבות.

לפעמים יש לנו יצר הרע שמפריע לנו לקיים מצוות, ומנסה לשכנע אותנו לעשות עבירות.

איך אפשר לנצח אותו?

הגמרא עונה (קדושין ל' עמוד ב'): "כך הקדוש ברוך הוא אמר להם לישאל: בני, בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה - אין אתם נמסרים בידו".

כשאנחנו עוסקים בתורה, יצר הרע לא מעז להתקרב אלא בורח מאתנו. אבל מה עושים בזמן שאנחנו לא לומדים תורה? איך אפשר לנצח אותו?

המשנה מלמדת אותנו ש"יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ", כלומר כדאי שבנוסף לתלמוד תורה, בזמן שאנחנו לא לומדים, נעסוק גם בדברים אחרים שתורמים לעולם. דרך ארץ הכונה דברים שמועילים לארץ ולעולם, וכן לא נהיה בטלים ולא נגיע לעשות מעשים שמזיקים לעצמנו ולעולם.

למוד עם מבנה בהכנה	שנן שבע פעמים	בהכנה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(יג) הוא היה אומר: נגד שמא, אבד שמה. ודלא מוסיף, יסיף. ודלא יליף, קטלא חבי. ודאשתמש בתנא, חלף.
5	5	5		(יד) הוא היה אומר: אם אין אני לי - מי לי? וכשאני לעצמי - מה אני? ואם לא עכשיו, אימתי?
5	5	5		(טו) שמאי אומר: עשה תורתך קבע. אמור מעט ועשה הרבה, והיו מקבל את כל האדם בספר פנים יפות.
5	5	5		(טז) רבן גמליאל היה אומר: עשה לך רב, והסתלק מן הספק, ואל תרבה לעשר אומדות.
5	5	5		(יז) שמעון בנו אומר: כל ימי גדלתי בין החכמים, ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה. ולא המדרש הוא העקר, אלא המעשה. וכל המרבה דברים, מכיא חטא.
5	5	5		(יח) רבן שמעון בן גמליאל אומר: על שלשה דברים העולם עומד, על הדין ועל האמת ועל השלום, שנאמר (זכריה ח', ט"ז): "אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם".

מִסְפָּר עַל אָדָם שֶׁיַּצֵּר הָרַע נִסָּה לְהַצִּיק לוֹ כָּל הַזְמַן. הוּא אִמָּנָם קָבַע עֵתִים לַתּוֹרָה וּלְלַמֵּד מַעַט כָּל בֹּקֶר וְכָל עָרֵב, אֲבָל יַצֵּר הָרַע נִסָּה לְתַפֵּס אוֹתוֹ שׁוּב וּשְׁוֹב וּכְמַעַט שְׁגָרָם לוֹ לַחֲטָא.

הֵלֶךְ אוֹתוֹ אָדָם אֶל הָרֵב כְּהַנָּמֵן זצ"ל, הַמְכַנֶּה הָרֵב מִפּוֹנוּבִיץ' (הָיָה רֹאשׁ יְשִׁיבַת פּוֹנוּבִיץ'), וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: 'אֵיךְ אֶפְשָׁר לְנַצֵּחַ אֶת הַיָּצֵר הָרַע?' עֲנָה לוֹ הָרֵב: 'הַדְּבָר הַטוֹב בְּיוֹתֵר הוּא לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲבָל אִם קִשָּׁה לָךְ לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם - לָךְ תַּעֲסֶק בְּחֶסֶד, בְּנִתְיָנָה, וְאִם גַּם זֶה קִשָּׁה לָךְ - שֵׁב וּתְקַרָא סֵפֶר'. הָרֵב יָדַע שֶׁיַּצֵּר הָרַע מְגִיעַ אֶל אָדָם שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה כָּלוּם, אָדָם בָּטֵל, אֲבָל אִם עֲסוּקִים בַּעֲשִׂיָּה - יַצֵּר הָרַע לֹא יִכּוֹל לְהִתְקַרֵּב.

בַּמִּשְׁנָה רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא, מְלַמֵּד אוֹתָנוּ: "יָפָה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרוֹךְ אֶרֶץ". חֲשׁוֹב גַּם לְלַמֵּד תּוֹרָה וְגַם לַעֲסֹק בְּדִבְרֵי שְׂוִיעִילוֹ לַעֲוֹלָם. אִם נִהְיָה בְּטָלִים בְּלִי לַעֲשׂוֹת כָּלוּם, יַצֵּר הָרַע עָלוּל לְתַפֵּס אוֹתָנוּ יוֹתֵר בְּקִלּוֹת. לַעֲמַת זֹאת אִם גַּם בְּשָׁעוֹת הַפָּנְאִי שֶׁלָּנוּ נִחְשֵׁב אֵלּוֹ דִּבְרֵי אֲנִי יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שְׂוִיעִילוֹ לַעֲוֹלָם וְלֹא יָבִיאוּ אוֹתָנוּ לִידֵי חֲטָא - נוֹכַח לְהַנְצִיל מִחֲטָאִים רַבִּים, וְכַלְשׁוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּן גַּמְלִיאֵל: "שְׂוִיעֵת שְׁנִיָּהֶם מְשַׁכַּח עֲוֹן".

חֲשֹׁבוּ: אֵלּוֹ דִּבְרֵי טוֹבִים נוספים אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת כְּשֶׁמְשַׁעֲמִים לָנוּ, כְּדִי שֶׁלֹּא נִתֵּן לַיָּצֵר הָרַע לְהַפְסֵד אֱלִינוּ? כְּתָבוּ לַפְּחוֹת שְׁלוֹשָׁה רַעֲיוֹנוֹת וְנִסּוּ לִישֹׁם לַפְּחוֹת אֶחָד מֵהֶם כָּבֵר הַשָּׁבוּעַ.

משימה

רוצים לשמע עוד כיצד מתגברים על יצר הרע?
הכנסו לסרטון של הרבנית אביטל יומטוביאן:

סרטון

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

פִּיאוּ לֵב! כָּכָל יוֹחִים אִתָּם אֲחֻנִּים:

לְלַמֵּד אֶת יְחִידַת הַלְמוּד בַּחוּבְרַת - 5 נְקֻדּוֹת

לְבַצֵּעַ מִשְׁמִיחָה בְּעִקְבוֹת הַלְמוּד - 5 נְקֻדּוֹת

לְצַפּוֹת בְּסֵרְטוֹן 5 נְקֻדּוֹת.

בְּנוֹסֵף אֲנִי מְמַלִּיצִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵי מִהַמִּשְׁנִיּוֹת
הַמוֹפִיעוֹת בְּסוֹף כָּל שָׁבָע וְלַהֲשִׁיג עוֹד 15 נְקֻדּוֹת עַל כָּל מִשְׁנָה.
בְּשִׁבְת אִתָּם מְזֻמָּנִים לִסִּים אֶת שְׁאֵר הַפָּרָק.

לְלַמֵּד נְעִים!

חתימת
הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע
המשימה
5

לימוד
היחידה
5

צפיה
בסרטון
5

ניקוד

הנני לעבודה - תפלה בעזרת פתקים

בפרקי אבות נאמר (פרק ב' משנה ט'):

אמר להם: צאו וראו איזוהי דרך ישראל שידיבק בה

האדם. רבי אליעזר אומר: עין טובה.

רבי יהושע אומר: חבר טוב.

רבי יוסי אומר: שכן טוב. רבי שמעון אומר: הרואה את הנולד.

רבי אלעזר אומר: לב טוב. אמר להם: רואה אני את דברי אלעזר

בן ערף מדבריכם, שבכלל דבריו דבריכם.

ילדים יקרים,
לימוד

לקראת יום הזכרון לחללי מערכות ישראל ופעילות האיבה, נקדיש את הלימוד לעלוי נשמתם ונצעד בדרךכם. ביחידה זו נלמד על מירי אמתיה' יקום דמה, שנהרגה בפגוע בגוש קטיף.

במשנה רבי אלעזר אומר שהדרך הישרה ביותר שידיבק בה האדם היא "לב טוב", שיהיה לו לב טוב. יש הרבה משמעויות ללב טוב, אבל היום נתבונן מה אדם בעל לב טוב עושה בשעה שהוא מתפלל:

מירי אמתיה היתה אשה בעלת לב טוב, והרב מרדכי אליהו זצ"ל אמר עליה: "כך מתפללת אשה צדיקה". ובמה היתה תפלתה מיוחדת?

מירי שמרה בתוך הסדור שלה פתקים רבים ובהם תפלות על חולים שיתרפאו, על עקרות שיוולדו להן ילדים, על כל צרה של כל אדם שהיא פגשה! היא כתבה לעצמה פתקים על מנת לזכר תמיד להתפלל על יהודים אחרים ולא רק על עצמה.

היכן המקום בתפלה שבו נתן להוסיף בקשות על עצמנו ועל אחרים?

ישנן אפשרויות רבות. אפשר להוסיף תפלה אישית לפני התפלה או לאחריה, ואפשר בתוך תפלת שמונה עשרה להוסיף בכל ברכה את מה שקשור אליה, לדגמא להתפלל על חולים בברכת 'רפאנו'. בנוסף יש שני מקומות בתפלת שמונה עשרה בהם נתן לבקש כל בקשה שרוצים:

1. בברכת 'שמע קולנו' לפני המלים "כי אתה שומע תפלה"

2. לקראת סיום שמונה עשרה, לאחר הפסוק "יהיו לרצון אמרי פי".

בגמרא נאמר כך: (מסכת ברכות ל"א ע"א, דברי רב חיא בר אשי בשם רב):

"אף על פי שאמרנו שואל אדם צרכיו ב'שומע תפלה', אם בא לומר אחר תפלתו - אפילו כסדר של יום הכפורים אומר".

הגמרא אומרת שבשני מקומות אלו אדם "שואל את צרכיו" ויכול לומר לפני ה' יתברך כל מה שבלבו. אדם בעל לב טוב שואל כמובן לא רק את צרכיו אלא גם את צרכיהם של חביריו ושל עם ישראל כולו.

כך נהגה מירי אמתיה, והוסיפה פתקים רבים במקומות שונים במהלך תפלתה. ממירי נלמד את המסירות לאחרים בתפלה ובכלל בעשייה היומיומית שלה למען אחרים.

בימים אלו אנו מזכירים את חללי מערכות ישראל וכל אלו שנהרגו בפגועים שבצעו על ידי אויבינו. אנשים אלו יכולים בהחלט לשמש לנו דגמא של מסירות נפש למען אחרים. בזכותם אנו יכולים להמשיך לשמח ולעשות טוב לאחרים במדינה שלנו ולחגג מיד לאחר יום הזכרון את המשג החיים שלנו במדינת ישראל.

הנני לגמילות חסדים - הנתינה ביום העצמאות

בפרקי אבות נאמר (פרק ב' משנה ט'):

אמר להם: צאו וראו איזוהי דרך ישרה שידיבק בזה
האדם. רבי אליעזר אומר: עין טובה. רבי יהושע אומר: חבר טוב.
רבי יוסי אומר: שכן טוב. רבי שמעון אומר: הרואה את הנולד. רבי
אליעזר אומר: לב טוב. אמר להם: רואה אני את דברי אליעזר בן
ערוך מדבריכם, שפכלל דבריו דבריכם.

ביחידה הקודמת ראינו כיצד מתבטא לב טוב בתפלה על אחרים,
והשתדלנו גם אנו להכין פתק עם תפלה על אחרים. ביחידה זו נמשיך
ונתבונן בתכונה הזו: לב טוב.

מהו לב טוב? מי שיש לו לב טוב נותן בלי סבה ומכל הלב. השורש של
המלה נתינה הוא נתן.

זהו שורש שאפשר לקרוא גם מימין לשמאל וגם משמאל לימין (הפוך).
למה זה רומז? נתן להסביר שהנתינה היא כמו גלגל חוזר - היא חוזרת אל
הנותן מכל כוון אפשרי, גם כשהוא אינו מודע לכך.

אנחנו צריכים לדבק בדרךיו של הקדוש ברוך הוא אשר מטיב ונותן לנו כל
כך הרבה דברים טובים, כל יום ויום. כפי שה' נותן - גם לנו כדאי להיות
בעלי לב טוב ולתת כל הזמן.

בתקופה שקדמה להקמת המדינה, המצב הבטחוני שלנו היה ממשי לא
פשוט. הערבים השתוללו ועשו פגועים רבים, והמדינות שמסביבנו הכריזו
שאם נקים מדינה - הן יפלושו ויחסלו אותנו.

ביום העצמאות, ב-ה' באיר תש"ח, הקדוש ברוך הוא עשה עמנו חסד
עצום ונתן למנהיג העם באותה תקופה, דוד בן גוריון, את העז והכוח

כתבו פתק ובו תפלה על צרך של מישהו אחר, שאתם יכולים
להתפלל עליו. שימו את הפתק בסדור שלכם כדי שלא תשכחו
להתפלל עליו.

רוצים לשמע עוד על מירי אמת?

הפנסו לסרטון של הרב יהונתן בונה:

פיוט! פכל יוחס אפס אפס:

ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות

לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום שתי משניות מהמשניות
המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משנה.
בשבת אתם מזמנים לסיום את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת
הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע
המשימה

5

לימוד
היחידה

5

צפייה
בסרטון

5

או מתחו קו בין השאלה לתשובה המתאימה לה:

1. החפץ בו השתמש רבקה בעשית החסד על יד הבאר
הכנסת אורחים
2. שם התרחש מעשה החסד עליו אמר הנביא
יעקב
"זכרתי לך חסד נעוריו...לכתוב אחרי..."
גמ"ח
3. עיר שאנשיה עשו ההפך ממעשי החסד
מדבר סיני
4. אחד מהאבות שהשתמש באבן לעשית מעשה חסד
שור המשקים
5. המגלה מבין חמש המגלות שמזכירה הרבה את מדת החסד
י"ג מדות
6. החסד שעשה אברהם אבינו עם שלשת המלאכים
גמ"ח
7. ראשי תבות גמילות חסדים
קבורה בארץ
8. לא גמל טובה ליוסף על החסד שיוסף עשה עמו
מגלת רות
9. שם מזכרת מדת החסד אצל הקדוש ברוך הוא
סדום
10. מעשה החסד אותו מבקש יעקב מבניו לפני מותו
כד

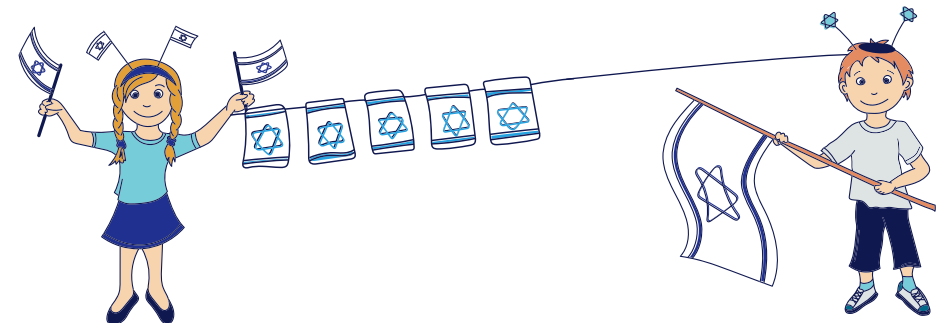
לעמדם מול כל האזהרות שהזכירו אותנו שזה מספן לנו, ומתוך בטחון ב"צור ישראל" קבלה מועצת העם בראשותו את ההחלטה על הקמת מדינת ישראל. לאחר ההכרזה אכן מצבנו היה קשה ביותר. עם מעט מאוד נשק ועם הרבה מסירות נפש, הצלחנו לעמוד מעטים מול רבים וזכינו להקמת מדינת ישראל. קשה לתאר כיצד היינו חיים פיום ללא החסד הגדול הזה אשר ה' עשה לנו.

פיום זה תקנה הרפנות הראשית לישראל לומר הלל ולהודות לקדוש ברוך הוא על החסד העצום שעשה עמנו. כמה חשוב שנזכר לעשות זאת בשמחה ובהתלהבות.

רוצים להבין יותר את גדל הנס? צפו בשני הסרטונים של גברת מלכה אלפה: עוד לא התפללתם הלל היום? מזמנים להתפלל אתנו את תפלת ההלל:

הפנסו למשחק 'חמ"ד של חסד' ושיחקו. נתן לסרק ולהפנס אליו:

פיונו לכו! ככל יוחים אפס אפניס:

ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקדות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקדות

לצפות בסרטון 5 נקדות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום שתי משימות מהמשימות המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקדות על כל משימה בשבוע אתם מזמנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת
הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע
המשימה
5

לימוד
היחידה
5

צפיה
בסרטון
5

ניקוד

פרקי אבות פרק ב'

למוד עם מבנה בהבנה	שנן שבוע פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
(ד) הוא היה אומר: עשה רצונו כרצונך, כדי שיעשה רצונך כרצונו. בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך. הלל אומר: אל תפרוש מן הצבור, ואל תאמן בעצמך עד יום מותך, ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע. ואל תאמר לכשאפנה אשונה, שמא לא תפנה.	5	5	5
(ה) הוא היה אומר: אין בור ירא חטא, ולא עם הארץ חסיד, ולא הבישן למד, ולא הקפדן מלמד, ולא כל המרבה בסחורה מחכים. ובמקום שאין אנשים, השתדל להיות איש.	5	5	5
(ו) אף הוא ראה גלגלת אחת שצפה על פני המים. אמר (לה): על דאטפת, אטפוף, וסוף מטיפיך - יטפון.	5	5	5
(ז) הוא היה אומר: מרבה בשר מרבה רמה. מרבה נכסים, מרבה דאגה. מרבה נשים, מרבה כשפים. מרבה נפחות, מרבה זמה. מרבה עבדים, מרבה גזל. מרבה תורה, מרבה חיים. מרבה ישיבה, מרבה חכמה. מרבה עצה, מרבה תבונה. מרבה צדקה, מרבה שלום. קנה שם טוב, קנה לעצמו. קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא.	5	5	5

למוד עם מבנה בהבנה	שנן שבוע פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
(א) רבי אומר: איזוהי דרך ישרה שיבור לו האדם? כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם. והיו זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרך של מצוות. והיו מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עברה כנגד הפסדה. והסתכל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עברה: דע מה למעלה ממך, עין רואה ואזן שומעת, וכל מעשיך בספר נכתבין.	5	5	5
(ב) רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר: יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון. וכל העמלים עם הצבור יהיו עמלים עמהם לשם שמים, שזכות אבותם מסייעתן וצדקתם עומדת לעד. ואתם, מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם.	5	5	5
(ג) הוזהירין ברשות, שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן. נראין פאוהבין בשעת הנאתו, ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו.	5	5	5

למוד עם מבגור בהבנה	שנן שבע פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(ח) רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה אומר: אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לך נוצרת. חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זכאי, ואלו הן: רבי אליעזר בן הרקנוס, ורבי יהושע בן חנניה, ורבי יוסי הכהן, ורבי שמעון בן נתנאל, ורבי אלעזר בן ערף. הוא היה מונה שבחן. רבי אליעזר בן הרקנוס – בור סוד שאינו מאבד טפה. רבי יהושע בן חנניה – אשרי יולדתו. רבי יוסי הכהן – חסיד. רבי שמעון בן נתנאל – ירא חטא. ורבי אלעזר בן ערף – מעין המתנבר. הוא היה אומר: אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים, ואליעזר בן הרקנוס בכף שניה – מכריע את כלם. אבא שאול אומר משמו: אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים ורבי אליעזר בן הרקנוס אף עמהם, ורבי אלעזר בן ערף בכף שניה – מכריע את כלם.

למוד עם מבגור בהבנה	שנן שבע פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(ט) אמר להם: צאו וראו איזוהי דרך ישראל שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר: עין טובה. רבי יהושע אומר: חבר טוב. רבי יוסי אומר: שכן טוב. רבי שמעון אומר: רואה את הנולד. רבי אלעזר אומר: לב טוב. אמר להם: רואה אני את דברי אלעזר בן ערף מדבריכם, שבכלל דבריו דבריכם. אמר להם: צאו וראו איזוהי דרך רעה שיתרחק ממנה האדם. רבי אליעזר אומר: עין רעה. רבי יהושע אומר: חבר רע. רבי יוסי אומר: שכן רע. רבי שמעון אומר: הלוא ואינו משלם. אחד הלוא מן האדם, כלוא מן המקום ברוך הוא, שנאמר (תהלים ל"ז, כ"א): "לוא רשע ולא ישלם, וצדיק חונן ונותן". רבי אלעזר אומר: לב רע. אמר להם: רואה אני את דברי אלעזר בן ערף מדבריכם, שבכלל דבריו דבריכם.
5	5	5		(י) הם אמרו שלשה (שלשה) דברים. רבי אליעזר אומר: יהי כבוד חברך חביב עליך כשלה, ואל תהי נוח לכעוס. ושוב יום אחד לפני מיתתו. והיו מתחמם כנגד אורן של חכמים, והיו זהיר בגחלתן שלא תכוה, שנשיכתן נשיכת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף, וכל דבריהם בגחלי אש.
5	5	5		(יא) רבי יהושע אומר: עין הרע ויצר הרע ושבגות הבגרות, מוציאים את האדם מן העולם.
5	5	5		(יב) רבי יוסי אומר: יהי ממון חברך חביב עליך כשלה, והתקן עצמך ללמוד תורה, שאינה ירשה לך. וכל מעשיך יהיו לשם שמים.

זכרו להנאותכם!

למוד עם מבנה בהכנה	שנן שבוע פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(יג) רבי שמעון אומר: הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה. וכשאתה מתפלל, אל תעש תפלתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא, שנאמר (יואל ב', י"ג): "כי חנן ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה". ואל תהי רשע בפני עצמך.
5	5	5		(יד) רבי אלעזר אומר: הוי שקוד ללמוד תורה, ודע מה שתשיב לאפיקורוס. ודע לפני מי אתה עמל, ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך.
5	5	5		(טו) רבי טרפון אומר: היום קצר והמלאכה מרבה, והפועלים עצלים, והשכר הרבה, ובעל הבית דוחק.
5	5	5		(טז) הוא היה אומר: לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין לבטל ממנה. אם למדת תורה הרבה, נותנים לך שכר הרבה. ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך. ודע מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא.

הנני לתורה - למוד תורה של רבים

בפרקי אבות נאמר (פרק ג' משנה ו'):
 רבי חלפתא בן דוסא איש כפר חנניה אומר: עשרה
 שינושין ועוסקין בתורה, שכינה שריה ביניהם, שונאמר
 (תהילים פ"ב, א'): "אלקים נצב בעדת אל".

שכינה זו לא השכינה שגרה לידנו. שכינה זהו כנוי לכה ש' נמצא
 לימוד (שיכון) עמנו. שכינתו של ה' אתנו, כלומר הוא שומע במעשינו.

"אחינעם, מתי את לומדת למבחן בתורה? אוכל להצטרף וללמוד אתה?"
 זה היה המשפט שבו פתחה את השיחה שיר, חברתה הטובה של אחינעם.
 אחינעם ממש התלבטה מה לענות. לפעמים כאשר לומדים ביחד יש
 דבורים ופטריות וזה מפריע ולא מספיקים ללמוד את כל החומר למבחן.
 "בסדר", השיבה אחינעם לאחר מחשבה, "אבל בתנאי שנהיה מרכזות
 בלמוד ולא נפטר יותר מדי".

"בדאי", השיבה שיר, "אני גם רוצה להצליח להספיק את כל החומר, אבל
 אם נלמד יחד גם יהיה לנו יותר כיף וגם נוכל לשמע מה כל אחת חושבת
 על שאלות החזרה שהמורה נתנה".

"נכון", הסכימה אחינעם, "לפעמים אחת שוכחת מה המורה למדה והשניה
 מזכירה לה. זה יהיה מעלה. בעזרת ה' יהיה לנו למוד פורה ומעשיר".

"למוד מעשיר", צחקקה שיר, "לא נראה לי שנהיה עשירים בכסף, אבל
 אהבתי את המלה, היא מתחזקת עם השם שלי, שיר. ובכל מקרה גם
 אם לא נהיה עשירים בכסף - נזכה ללמוד פורה ומעשיר בדעות טובות
 ובלמוד טוב".

כאשר שתי חברות מחליטות ללמד יחד, זה מעשיר ותורם. אבל האם
 מתאים ללמד בחבורה של עשרה אנשים יחד?

נדאי זה נראה לכם מסבך, אף במשנה שקראנו כעת, רבי חלפתא בן
 דוסא איש כפר חנניא מלמד אותנו שיש מעלה בלמוד תורה של רבים.
 כשמתאספים עשרה ללמד תורה יחד, השכינה שריה ביניהם, הקדוש ברוך
 הוא שומע בלמוד התורה שלהם. ככל שמספר המשתתפים בלמוד התורה
 יגדל - כך תגדל גם מעלת הלמוד. האחד יחדד את השני, תגדל השמחה
 בלמוד וכן נגדיל תורה. אולם, כדי שהלמוד בחבורה יהיה יעיל חייבים לזכור
 לכבד את השוים בין החברים, להקשיב לרב ולחבר ששואל או מסביר וכן
 נתן ללמד בחבורה ולהתרכז בלמוד. בלמוד כזה אנו זוכים שה' ממש אתנו.

רבי ישראל מאיר מראדיו, המכנה ה"חפץ חיים" כותב בספרו ("שם עולם"
 חלק א' פרק כ"א) ארבע סבות מדוע יש יתרון ללמוד של רבים:

1. אדם פחות מפספס את הלמוד כי יודע שאם לא יגיע ופסיד, שהרי
 החבורה בכל מקרה תלמד והוא ישאר מאחור בלי לדעת.
2. לפעמים בנוסף לזכות של למוד תורה, מרויחים זכות של ללמוד תורה
 לאחרים. זו מצוה נוספת - ללמד תורה לאחרים. כיצד? אם אחד
 מהחבורה לא הבין ואחרים מסבירים לו - הם גם לומדים וגם מלמדים,
 וזו זכות כפולה.
3. יש פחות טעויות כי סביר שיהיה אחד מהחבורה שידע היטב.
4. יש יותר קדוש שם ה' בזכות שרבים לומדים, וזו זכות להיות שתף לכה.

אז קדימה, מי מנסד חבורת למוד? איזה נפלא זה!
קבעו למוד משתף של כ-15 דקות עם מספר חברים. הקפידו על
כללי השים והשתדלו לדבר אף ורק בלמוד.

עם מי קבעתי ללמוד?
מה ללמוד?
כמה זמן הקצוני?
האם הצלחנו ללמוד ברצינות והשתדלנו בלמוד?

רוצים לשמע עוד על אהבת תורה של הראשון לציון הרב עובדיה
יוסף זצ"ל? מזמנים לצפות בסרטון מפי הרב יוסי קורט:

שימו לב! בכל יוחים אולם לחנינים:

ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות
לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות
לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום שתי מושגיות מהמושגיות
המפויעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משימה.
בשבת אתם מזמנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת
הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע
המשימה

5

לימוד
היחידה

5

צפייה
בסרטון

5

הנני לעבודה - הכל מאת ה' ולכן נתפלל על כל דבר

בפרקי אבות נאמר (פרק ג' משנה ז):

רבי אלעזר איש ברתותא אומר: תן לו משלו, שאתה
ושלך שלו. וכן בדוד הוא אומר (דברי הימים א' כ"ט, י"ד):
"כי מסך הכל ומידה נתנו לך".

על מה מדבר רבי אלעזר?

אדם שזוכה ויש לו רכוש או כסף, חייב לעשות עם הכסף הזה דברים טובים
שה' צוה. הרי כל מה שאנו מקבלים בעולם הזה וחושבים שהשגנו בעצמנו,
באמת זה לא מעצמנו אלא מאת ה'.

אדם חושב שהוא מחליט והוא מרויח, אבל בעצם ה' מנהל את הכל.

כאשר אדם מבין שכל מה שקורה הוא מאת ה', יותר קל לו לומר על
הרכוש שלו ולתת ממנו צדקה, כי באמת זה לא שלו אלא של ה'.

כאשר מתו לרבי מאיר שני בנים, אמר לו ברוך אשתו: "בא אדם אחד
ונתן לי פקדון, ועכשו בא לטל אותו. נחזיר לו או לא?" (מדרש משלי ל"א).

היא שואלת אותו: אם אדם נתן לי חפץ לשמור ולהשתמש בו, ואחר כך הוא
חוזר ומבקש את החפץ, האם אני אומר לך? על ידי שאלה זו היא
מחזקת את בעלה רבי מאיר בשעת האסון שקרה להם, ועוזרת לו להבין
שאפילו כאשר מתו שני בנים, זה מאת ה'. הוא זה שנתן את הבנים
וקצת החליט לקחתם בחזרה.

מאוד מהר אנו רגילים לומר - זה שלי, אני קניתי את זה, אני קבלתי את זה,
ולכן לא לתת לאחרים. אולם באמת צריכים לזכר שה' הוא שנתן לנו והכל
שלו, וכלשון המשנה "תן לו משלו". אנחנו יכולים לחשב שנצליח לעשות
כל מיני דברים, אבל בסוף ה' שולח לנו וירוסים קטנים והם משבשים לנו
את הכל, מכניסים אותנו לבידודים וגורמים לנו מחלות.

בחמש דברים (ח', י"א-י"ח) משה רבנו מחזק את בני ישראל. הוא אומר להם שפאשר יפנסו לארץ ישראל ויבנו בתים ויטעו עצים ותהיה להם פרנסה בשפע, הם עלולים לשכח שהכל מאת ה'. לכן משה אומר להם: "השמר לה, פן תשכח את ה' אלקיך... ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה, וזכרת את ה' אלקיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל".

גם בימינו, אחרי שחגגנו את יום העצמאות ושמחנו שיש לנו מדינה משלנו וצבא משלנו, עלינו לזכור שה' הוא הנותן לנו את הכוח לעשות חיל. תמיד צריך לראות איה הקדוש ברוך הוא מסייע בעדנו ולהודות לו על הכל. אז מה אנו נדרשים לעשות?

להתבונן על כל דבר שקורה לנו ולדעת שזה מאת ה', לפנות אליו לעזרה וגם להודות לו.

כשייש לנו מבחן - נפנה אל ה' ונבקש "חכמה בינה ודעת", שנבין ונזכר את החמר שלמדנו.

כשייש לנו נסיעה - נפנה אל ה' ונבקש שישמר עלינו בדרך.

אם אנחנו מקנאים - נפנה אל ה' ונבקש שנצליח להתגבר ולוותר.

כשייש בעולם מגפת קורונה - נבין שה' מזכיר לנו שאנו צריכים להיות בעולם קדוש יותר, ועלינו להתפלל לא רק על הקורונה אלא שביבא המשיח ויבנה המקדש. כל הכוחות שלנו הם מאתו יתברך, לכן אנו צריכים את העזרה שלו וגם להודות לו על מה שנותן לנו.

קראנו לחוברת "הנני" - הנני מוכן ומזמן לכל דבר שה' מזמן לי. נתפלל אליו - כי הוא הנותן לנו את הכוח.

משימה

רשמו חמשה מקרים שקרו במדינה או בסביבתכם או לכם אישית. חשבו במה תוכלו לפנות אל ה' בהקשר של כל אחד מהם. איזו תפלה הייתם אומרים בכל אחד מהמקרים? נתן לבחור תפלה שאתם מכירים ונתן לחבר תפלה אישית.

מקרה א'	מקרה ב'	מקרה ג'	מקרה ד'	מקרה ה'

סרטון

רוצים להרגיש עוד שהכל מאת ה'?

הפנסו לסרטון המספר על הרב זאב קרוב זצ"ל:

פיוטו לכו! ככל יוחים אפס אפניס:

ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות

לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום שתי משניות מהמשניות המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משנה. בשבת אתם מזמנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

ניקוד

צפיה
בסרטון
5

לימוד
היחידה
5

ביצוע
המשימה
5

סה"כ ניקוד:
5

חתימת
הורה

הנני לגמילות חסדים - הכל מאת ה' ולכן עלינו לתת לאחרים

בפרקי אבות נאמר (פרק ג' משנה ז'): רבי אלעזר איש ברתותא אומר: תן לו משלך, שאתה ושלך שלו. וכן בידוד הוא אומר (דברי הימים א' כ"ט, י"ד): "כי ממך הכל ומידך נתנו לך".

לימוד

רגע, אולי התבלבלנו? זו לא היתה היחידה הקודמת?

אמנם זו אותה משנה, אך ביחידה הקודמת ראינו שכוון שהכל מאת ה' - אני חייבים להתפלל, לפנות אליו ולבקש כל דבר ולהודות על כל מה שנתן לנו. ביחידה הזו אנו רוצים לשים דגש על מעשי החסד שביכולתנו לעשות בעקבות המתנות שה' נתן לנו. אנו רוצים ללמד לומר 'הנני לגמילות חסדים', 'הנני מוכן ומזמן לגמל חסד'!

זה בכלל לא קל. הרבה פעמים אנו מרגישים 'זה שלי, אז אני לא רוצה לתת מזה לאף אחד'.

לתנא רבי אלעזר איש ברתותא יש עצה: "תן לו משלך". מה הכוונה?

אם אנחנו מבינים שכל מה שיש לנו הוא מאת ה', נזהר בעצם שלנו - של ה', ולא שלנו. יהיה לנו יותר קל לתת. בדע שמה שקנינו ואספנו אינו באמת שלנו אלא נתן לנו למטרה מסוימת מאת ה'.

ה' נתן לנו שפע בשביל שנוכל לתת ממנו לאחרים הזקוקים לעזרתנו. ה' ברא בנו את כוח הנתינה, שהוא גם כוחו של הקדוש ברוך הוא. כוח הנתינה פרושו לעשות טוב ולתת בלי לקבל דבר בתמורה (על פי הרב דסלר).

אבישי: אם היו אחרים לך לטת לאחרים מהננות והם אף פעם לא יתזירו לך, היית מסכים?

בניה: לא נראה לי, מה ארויח מכך?

אבישי: כשה' ברא אות העולם הוא נתן לנו עפעע מננות, ואנו לעולם לא נוכל להחזיר לו כי יש לו הכל.

בניה: אז אם ה' עשה ככה אז גם אנחנו יכולים?

אבישי: זה קשה, אבל אנו חפצים לעזור מננות לטת לאחרים בעמחה וברחב לב, בלי לצפות לתמורה.

בניה: אבל רגע... זה קצת בלתי אפשרי...

ה' עשה ועשה דברים באשר גדולים ועצומים, בלי לקבל שום תמורה, ואנחנו רק ילדים... לא נוכל להשיג לנתינה חפצות עכצו לעולם. אז אולי בכלל לא עושה לטת לאחרים כי לא נצליח לעולם להיות כחווה?

אבישי: אני חבין את מה שאותה אומר. הרבה אנשים חושבים כך, גם חכמים.

מהרב קוק למדנו שמה שה' רוצה שנגעשה זה מעשים טובים ונתינה, בצירוף כונה טובה.

בניה: הכנתי! אז העקר שנתן בפה שאנו יכולים, גם אם אנחנו רק ילדים!

כתבו רשימה של כמה שיותר מתנות שקבלתם מה' - תכונות טובות וכשרונות שיש בכם. חשבו כיצד תוכלו להשתמש במתנות אלו ולתת מהן גם לאחרים.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

רבי אריה לוי, המכנה "הצדיק הירושלמי", היה דמות מפלאה ומיחדת במינה, וכל חייו עסק בגמילות חסדים ללא קבלת תמורה. הרבה ספורים נתן לספר עליו, אך במקום זה צרפנו לכם סרטון. מזמנים לצפות.

הזמר אהרן רזאל חבר שיר על רבי אריה - מזמנים לשמע:

פִּיאוּ לֵב! כָּכָל יוֹחִים אֹתָם אֲחֵנִים:

ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות

לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום שתי משניות מהמשניות הפופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משנה. בשבת אתם מזמנים לסים את שאר הפרק.

למוד נעים!

למוד עם מבנה כהנה	שנון שבע פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
5	5	5	5
(א) עקביא בן מהללאל אומר: הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון. מאין באת - מטפה סרוחה, ולאן אתה הולך - למקום עפר, רמה ותולעה. ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון - לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.			
5	5	5	5
(ב) רבי חנינא סגן הכהנים אומר: הוי מתפלל בשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה, איש את רעהו חיים בלעו. רבי חנניא בן תרדיון אומר: שנים שיושבין ואין ביניהן דברי תורה - הרי זה מושב לצים, שנאמר (תהלים א', א'): "וגמושב לצים לא ישב". אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה - שכינה שררה ביניהם, שנאמר (מלאכי ג', ט"ז): "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחשבי שמו". אין לי אלא שנים. מנין שאפלו אחד שיושב ועוסק בתורה, שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר? שנאמר (איכה ג', כ"ח): "ישב בדד וידם כי נטל עליו".			

חתימת הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע המשימה

לימוד היחידה

צפייה בסרטון

5

5

5

למוד עם מבנה פ'עמים	בחינה בעל-פה	התימת הורים
5	5	5
(ג) רבי שמעון אומר: שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה – כאלו אכלו מזבחי מתים, שנאמר (ישעיה כ"ח, ח'): "כי כל שלחנות מלאו קיא, צאה בלי מקום". אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה – כאלו אכלו משלחנו של מקום ברוך הוא, שנאמר (יחזקאל מ"א, כ"ב): "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'".		
5	5	5
(ד) רבי חנינא בן חכינאי אומר: הנעור בלילה והמהלך בדרך יחידי והמפנה לבו לבטלה, הרי זה מתחייב בנפשו.		
5	5	5
(ה) רבי נחמיה בן הקנה אומר: כל המקבל עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ. וכל הפורק ממנו על תורה, נותנין עליו על מלכות ועל דרך ארץ.		

למוד עם מבנה פ'עמים	בחינה בעל-פה	התימת הורים
5	5	5
(ו) רבי חלפתא בן דוסא איש כפר חנניה אומר: עשרה שישבין ועוסקין בתורה, שכינה שריה ביניהם, שנאמר (תהלים פ"ב, א'): "אלקים נצב בעדנת אל". ומנין אפלו חמשה, שנאמר (עמוס ט', ו'): "ואגדתו על ארץ יסדה". ומנין אפלו שלשה, שנאמר (תהלים פ"ב, א'), בקרב אלקים ישפט". ומנין אפלו שנים, שנאמר (מלאכי ג', ט"ז): "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע". וגו'. ומנין אפלו אחד, שנאמר (שמות כ', כ'): "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליה וברכתי".		
5	5	5
(ז) רבי אלעזר איש ברתותא אומר: תן לו משל, שאתה ושלקך שלו. וכן בדוד הוא אומר (דברי הימים א' כ"ט, י"ד): "כי ממה הכל ומידה נתנו לך". רבי שמעון אומר: המהלך בדרך ושונה ומפסיק משננתו ואומר "מה נאה אילן זה ומה נאה ניר זה" – מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו.		
5	5	5
(ח) רבי דוסתאי ברבי ינאי משום רבי מאיר אומר: כל השוכח דבר אחד משננתו, מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו, שנאמר (דברים ד', ט'): "רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך". יכול אפלו תקפה עליו משננתו, תלמוד לומר (שם) "ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך". הא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסירם מלבו.		

למוד עם מבנה פהבנה	שבע פעמים	בחנה בעל-פה	התימת הורים
5	5	5	
(יד) הוא היה אומר: חביב אדם שנברא בצלם. חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם, שנאמר (בראשית ט', ו'): "כי בצלם אלקים עשה את האדם". חביבין ישראל שנקראו בנים למקום. חבה יתרה נודעת להם שנקראו בנים למקום, שנאמר (דברים י"ד, א'): "בנים אתם לה' אלקיכם". חביבין ישראל, שנתן להם כלי חמדה. חבה יתרה נודעת להם שנתן להם כלי חמדה שבו נברא העולם, שנאמר (משלי ד', ב'): "כי לקח טוב נתתי לכם, תורתי אל תעזבו".			
5	5	5	
(טו) הכל צפוי, והרשות נתונה, ובטוב העולם נדון. והכל לפי רב המעשה.			
5	5	5	
(טז) הוא היה אומר: הכל נתון בערבון, ומצודה פרוסה על כל החיים. החנות פתוחה, והחנוני מקיף, והפנקס פתוח, והיד כותבת, וכל הרוצה ללוות יבוא וילווה, והנבאים מחזירים תדיר בכל יום, ונפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו, ויש להם על מה שיסמוכו, והדין דין אמת, והכל מתקן לסעודה.			

למוד עם מבנה פהבנה	שבע פעמים	בחנה בעל-פה	התימת הורים
5	5	5	
(ט) רבי חנינא בן דוסא אומר: כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו - חכמתו מתקיימת. וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו - אין חכמתו מתקיימת. הוא היה אומר: כל שמעשיו מרבין מחכמתו, חכמתו מתקיימת, וכל שחכמתו מרבה ממעשיו - אין חכמתו מתקיימת.			
5	5	5	
(י) הוא היה אומר: כל שרוח הבריות נוחה הימנו - רוח המקום נוחה הימנו. וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו - אין רוח המקום נוחה הימנו. רבי דוסא בן הרפינס אומר: שנה של שחרית, ויין של צהרים, ושיחת הילדים, ושיבת בתי כנסיות של עמי הארץ - מוציאים את האדם מן העולם.			
5	5	5	
(יא) רבי אלעזר המודעי אומר: המחליל את הקדשים, והמבזה את המועדות, והמלבין פני חברו ברבים, והמפיר בריתו של אברהם אבינו עליו השלום, והמנלה פנים בתורה שלא כהלכה, אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים, אין לו חלק לעולם הבא.			
5	5	5	
(יב) רבי ישמעאל אומר: הוי קל לראש ונוח לתשחרת, והוי מקבל את כל האדם בשמחה.			
5	5	5	
(יג) רבי עקיבא אומר: שחוק וקלות ראש מרגילין לערוה. מסורת, סיג לתורה. מעשרות, סיג לעשר. נדירים, סיג לפרישות. סיג לחכמה - שתיקה.			

הנני לתורה - כבוד התורה ולומדיה

בפרקי אבות נאמר (פרק ד' משנה ו'):
רבי יוסי אומר: כל המכבד את התורה -
גופו מכבד על הכריות.
וכל המחלל את התורה - גופו מחלל על הכריות.

שלום לכם ילדים יקרים.

לא בכל רגע אנו מצליחים ללמד תורה, אבל לומר 'הנני לתורה', אפשר גם כאשר אנו לא לומדים באותו רגע. לומר 'הנני לתורה' זה גם כאשר אנו מכבדים את התורה ואת מי שלומד תורה.

בדרך כלל אנחנו לומדים תורה מתוך ספר. גם הספר הוא קדוש, לכן אנחנו מקפידים לשמר עליו שלא יתלכלך וישלל יתבזה. אם הוא נופל בטעות על הרצפה - נרים ונבשק אותו. לא נשב על כסא או ספסל שיש עליו ספר קדש, כיון שכך אנחנו מבזים את הספר שמופיעים בו דברי התורה ופוגעים בחשיבותו. בדרך זו אנו מכבדים את התורה.

האם פגשנתם פעם את רב השכונה שלכם? את הרב של הישוב או העיר בה אתם גרים? האם פגשנתם פעם את אחד הרבנים הראשיים לישראל?

אדם שלומד תורה, התורה משפיעה עליו וגורמת לו להיות טוב יותר. כשאנחנו עוסקים בלמוד התורה אנחנו זוכים להיות יהודים טובים יותר, שמחים יותר. אנחנו לומדים את דבר ה' והוא משפיע עלינו.

תלמידי חכמים זוכים שהתורה כתובה לא רק בספר אלא בזה ליד בטי במעשיהם. אנו מתבוננים במעשים שלהם ומנסים להדבק בהם וללמד ממעשיהם. הם זכו ללמד הרבה תורה עד שהתורה ממשי נמצאת בתוכם,

(יז) רבי אלעזר בן עזריה אומר: אם אין תורה, אין דרך ארץ. אם אין דרך ארץ, אין תורה. אם אין חכמה, אין יראה. אם אין יראה, אין חכמה. אם אין בינה, אין דעת. אם אין דעת, אין בינה. אם אין קמח, אין תורה. אם אין תורה, אין קמח. הוא היה אומר: כל שחכמתו מרבה ממעשיו, למה הוא דומה, לאילן שענפיו מרבין ושרשיו מעטין, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו, שנאמר (ירמיה י"ז, ו'): "והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב". אבל כל שמעשיו מרבין מחכמתו, למה הוא דומה, לאילן שענפיו מעטין ושרשיו מרבין, שאפלו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזין אותו ממקומו, שנאמר (שם): "והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חם, והיה עלהו רענן, ובשנת בצרת לא ידאג, ולא ימיש מעשות פרי".

(יח) רבי אליעזר בן חסמא אומר: קנין ופתחי נדה, הן הן גופי הלכות. תקופות וגמטריאות, פרפראות לחכמה.

ולכן אנו מכבדים תלמידי חכמים לא פחות מאשר מכבדים את ספר התורה עצמו. לכן נשאנחנו פוגשים תלמידי חכמים, אנחנו מכבדים אותם: עומדים כאשר הם נכנסים, שרים לכבודם "שאו שערים ראשיכם" או "ימים על ימי מלך תוסיף" (מפירים?) ויושבים לפניהם בצורה מכבדת.

במשנה מלמד אותנו רבי יוסי שיש ערך מיוחד לכבד את התורה: "כל המכבד את התורה - גופו מכבד על הבריות". אדם שמכבד את התורה ואת לומדי התורה - הופך את עצמו להיות חלק מהתורה הזו, וממילא גם משפיע ממנה ויוכל להתעלות בעצמו.

מספר בתנ"ך (בספר מלכים ב' פרק ד') על אשה אחת, האשה השונמית (מהעיר שונם), שכבדה מאוד תלמידי חכמים. היא ראתה שהנביא אלישע עובר כל פעם כדי לחזק את העם, והקפידה להזמין אותו לביתה לאכל בכל פעם שהגיע לאזור. היא גם שכנעה את בעלה להכין חדר מיוחד בבית בו יארחו את אלישע הנביא. הם סדרו לו בחדר את כל מה שצריך שיהיה לו נח. בזכות שכבדה כל כך תלמידי חכמים - זכתה שאלישע ברח אותה שיולד לה בן, אחרי שנים רבות שהיתה עקרה. ואכן נולד לה בן, שבהמשך הנביא הציל אותו במקרה נוסף.

אם נדע לכבד את לומדי התורה, ללמד מהם ולהוסיף קדשה - זה ישפיע עלינו להצליח ללמד ממדותיהם וללמד תורה בעצמנו. כך נאמר 'הנני ללמוד תורה', 'הנני לכבד את התורה'.

כתבו מכתב לתלמיד חכם שאתם מפירים - מהשכונה, מבית הכנסת או רב בית הספר. ספרו בו על הרצונות שלכם לעשות מעשים טובים, לגדל בתורה ולהצליח בלמוד. אפשר גם לחשב על שאלה שתוכלו לשאל אותו. אל תשכחו לכתב באופן מכבד, שבו ראוי לפנות לתלמידי חכמים. בזכות השאלה או המכתב תצליחו להדבק יותר בתלמידי החכמים ולכבד אותם. בהצלחה.

משימה

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

סרטון

רוצים לזכות לשמע ולהתברך מהראשון לציון והרב הראשי לישראל הרב יצחק יוסף שליט"א - הכנסו לסרטון:

פיוט לכול יוחים אפס אפניס:

ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות

לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום משניות מהמשניות המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משנה. בשבת אתם זמנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת
הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע
המשימה
5

לימוד
היחידה
5

צפייה
בסרטון
5

ניקוד

הנני לעבודה - תפילה שלא אכעס

בפרקי אבות נאמר (פרק ד' משנה ד'): רבי לויטס
איש יבנה אומר: מאד מאד הוי שפל רוח.

לימוד

תלמידנו האהובים, רבי לויטס מלמד אותנו כמה חשוב להיות שפל רוח, לא להתגאות. גאותן הוא מי שמחשיב את עצמו וחושב שהכל מגיע לו והכל צריך להסתדר בדיוק כמו שהוא רוצה. הוא לא מוכן לקבל שיש אחרים שצריך להתחשב בהם. אדם כזה מתגאה וכועס על כל דבר, ובסוף הוא נשאר ללא חברים. לעמת זה, מי שמוכן להקשיב גם לרצונות של חבריו זכה להיות אהוב. זהו אדם שפל רוח, ורבי לויטס מלמד אותנו שחשוב מאוד להיות בעל תכונה כזו.

על משה רבנו נאמר: "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" (במדבר י"ב, ג'). משה רבנו כל הזמן פעל למען אחרים, ומחל גם אם מישהו אמר עליו משהו רע.

גם הרב אלישע וישליאקי זכר צדיק לברכה, שחוברת זו מקדשת לעלוי נשמתו, הצטין במדה זו של ענוה ושלפלות רוח. הוא היה אהוב מאוד על כל מי שפגש וכלל לא החשיב את עצמו. הוא היה מסגל לנסע למרחקים כדי לחזק יהודים, אבל למרות שהגיע ממרחקים, כבד את כל הרבנים האחרים שידברו לפניו. פעמים רבות בכלל לא דבר אלא רק חבק חבוק שנתן לכלם כוח.

נתבונן בקטע הבא המדגים מה קורה למי שלא מוכן להפסיד ורוצה רק לנצח: יום אחד הגיע אליהו לשחק עם שי במשחק רביעיות (קלפים). אליהו רצה להתחיל ראשון, אך כשראה ששי הולך להתרגז - מיד ותר. המשחק התחיל, ולא עבר זמן רב ואליהו כבר הצליח לעשות "סריה" (רביעיה) ראשונה. שי מיד כעס: "לא מסכים", "אתה בטח הצצת לי", "לא פייר". אליהו נסה להסביר בנחת: "שי, לא הצצתי. פשוט נחשתי נכון והצלחתי. אל תדאג, גם אתה עוד תצליח". אך שי זרק את הקלפים והודיע: "לא משחק!" אליהו החליט שהפעם הוא לא יותר, והודיע לשי בקול ברור:

"קח את הקלפים שלך! אינני רוצה לשחק עם כעסן כמוך! אני הולך! חפש לך חברים אחרים!"

האם אנחנו לפעמים מתנהגים כמו שי ומפסידים מכף? ברור שאנו לא רוצים להתגאות ולריב עם החברים שלנו, הרי כל יום אנו מתפללים ומבקשים: "ותרחיקני מיצר הרע" (נסח ספרדי) או "ואל ישלט בנו יצר הרע" (נסח אשכנזי).

בכל יום אנחנו מתפללים לה' יתברך שיצר הרע לא ישלט בנו, ונשנצליח להתרחק ממנו. כיצד יתכן שיצר הרע שולט בנו ואנו צריכים עזרה להרחיקו מעלינו? אפשר לומר שפעמים רבות הסבה היא כעס. כאשר אדם כועס הוא עושה מעשים שהוא לא שולט בהם ואחר כך הוא מצטער עליהם מאוד. לכן חכמים קבעו תפילה שלא נכעס (יש האומרים אותה בסוף תפילת העמידה):

"יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים. ושללא אכעוס היום ושללא אכעיסך. ותצילני מיצר הרע. ותן בלבי הכנעה וענוה".

אנו מבקשים מה' יתברך שיעזר לנו לא לכעס. הכעס הוא מסכן מאוד, וגורם לנו לעתים לפעל בלי לחשב על מה שאנו עושים.

אם אנו רוצים להמנע מלהתגאות על חברנו ולהמנע ממריבות - חייבים להתגבר על הכעס. כאשר כועסים אנו מגיעים לעשות מעשים שאחר כך אנו מצטערים עליהם. אז בואו נאמר 'הנני לעבודה', 'הנני לעבודת ה' של מאמץ, של תפילה'. אנו צריכים להתפלל על כך כל יום: 'שללא אכעס היום ושללא אכעיסך ותצילני מיצר הרע ותן בלבי הכנעה וענוה'. ויחד עם התפילה אנו צריכים להתאמץ לדבר בנחת ולא לכעס, כדברי הרמב"ן (אגרת הרמב"ן): תתנהג תמיד לדבר כל דבריו בנחת, לכל אדם ובכל עת, ובזה תנצל מן הכעס, שהיא מדה רעה להחטיא בני אדם.

וכן אמרו רבותינו ז"ל (נדרים כ"ב ע"א): כל הפועל - כל מיני גיהנום שולטים בו, שנאמר (קהלת י"א י'): "והסר כעס מלבה, והעבר רעה מבשרך".

רוצים טיפ קטן? כל פעם שאתם רוצים לכעס, תספרו לפני כן עד 10 וזה כבר יפחית את התגובה הקשה שאחר כך מצטערים עליה. נתאמץ ונתפלל שנצליח. אמן.

כתבו במלים שלכם תפלה שתצליחו להתגבר ולא לכעס. חשבו: אלו עוד מעשים טובים תוכלו לבקש בתפלה, שה' יתברך יעזר לכם לממשם? את התפלה הזו הנכם יכולים להוסיף בברכת "שומע תפלה" שבתפלת העמידה.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

רוצים לשמע את הזמר אלישע בירנבאום בהסבר ובשיר
שלא אכעס היום? צפו בסרטון:

פיוט! ככל יוחאי אפס אפניס:

ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות
לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות
לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום שתי משימות מהמשימות
המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משימה.
בשבת אתם מזמנים לסיום את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת הורה	סה"כ ניקוד:	ביצוע המשימה	לימוד היחידה	צפייה בסרטון	ניקוד
_____		5	5	5	

הנני לגמילות חסדים - הכנסת אורחים בספר פנים יפות

בנמרא נאמר (מסכת בבא בתרא דף ט"ז ע"ב):
"רבי שמעון בן יוחאי אומר: אכן טובה היתה תלוייה בצוארו של
אברהם אבינו, שכל חולה הרוצה אותו מיד מתרפא."

רבי שמעון בר יוחאי, אשר נפטר בל"ג בעומר, מלמד אותנו שאברהם
אבינו מביא אור מיחד לעולם, והוא מדמה את הטוב והאור של
אברהם אבינו כאלו יש לו אכן טובה תלויה על צוארו. רבי שמעון
מלמד אותנו עד כמה אברהם אבינו מהווה אור עבור כלנו.

במסכת אבות נאמר (פרק א' משנה ט"ו): "הוי מקבל את כל האדם בסבר
פנים יפות".

כאשר מכניסים אורחים לביתנו, עלינו להיות עם סבר פנים יפות, כלומר
להיות עם פנים מאירות שייגרמו לאורח להרגיש רצוי.

מי אמר בחמש בראשית (י"ח, ג') "אל נא תעבר מעל עבדך?" ודאי נזכרתם,
אברהם אבינו אומר זאת לשלשת האורחים שהגיעו אליו.

כאשר אנו לומדים על הכנסת אורחים, אנו חייבים להתבונן בהכנסת
האורחים של אברהם אבינו אשר משמש כאבן טובה וללמד ממנו. הכנסת
האורחים של אברהם היא לא רק כאשר נח לו לארח. אברהם לא חושב על
עצמו אלא כל מה שהוא עושה בהכנסת האורחים - הוא חושב על אחרים.

כיצד נתיחס בסדר פנים יפות? השלימו את ענני המחשבה:

ננסה לחשב יחדיו על הכנסת שלישת המלאכים שנדמו לו כאנשים פשוטים:

1. מדוע אברהם מושיב את אורחיו בצל העצים?

2. מדוע הוא לא אומר להם מראש שיכין סעודה ענקית אלא רק אומר שיביא מעט מים וינחו?

3. מדוע הוא נותן להם לרחץ רגלים?

4. מדוע הוא לא מזמין אותם לישון אצלו כמו שעשה לוט?

אברהם חושב מה צריכים אנשים ביום חם באמצע היום ולפי זה הוא פועל. הם לא צריכים לישון, הם ממחרים בדרך. הם לא ירצו להתעכב כי אם הם הולכים ביום כזה חם, כנראה שיש להם שליחות חשובה להספיק. הם גם ירגישו לא נעים אם יציע להם סעודה גדולה. הוא מעדיף לומר מעט ואם יספיק יכין ויביא עוד ועוד.

הם באו ביום חם וישמחו להתרענן עם מים ולשבת בצל העץ, שם יש רוח נעימה. באהל של אברהם לא היו מזגנים ולכן יותר חם בו מאשר בצל העץ בחוץ. אברהם לא חושב מה נח לו, שהרי כאשר הגיעו האורחים הוא היה אמור לשכב לנח במטה אחרי שעשה ברית מילה והיה חולה. הוא חושב כל רגע כיצד יהיה נעים לאורחים שילו.

כאשר מגיעים אלינו אורחים בזמן שנוח לנו וכאשר אנו רוצים שיבואו, יהיה לנו יותר קל להתיחס אליהם יפה. אדם שפא לקנות בחנות משהו ובעל החנות לא יתיחס אליו יפה - ילך ולא יקנה, ולכן ודאי שבעל החנות יקבל אותו בסדר פנים יפות.

אבל יש מצבים שבהם האורח בא בזמן לא מתאים או שאיננו מחבבים אותו וקשה לקבלו בסדר פנים יפות. על כן מדגישים לנו חז"ל - "הגוי מקבל את כל האדם". לא משנה מי זה או מתי הוא מגיע - עלינו להתגבר ולומר לעצמנו 'הנני להכנסת אורחים' ולקבל אותו יפה.

פרקי אבות פרק ד'

למוד עם מבנה בהבנה	שנן שבוע פועמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
5	5	5	
5	5	5	
5	5	5	
5	5	5	

(א) בן זומא אומר: איזהו חכם? הלומד מכל אדם, שנאמר (תהלים קי"ט, צ"ט): "מכל מלמד השכלתי כי עדותיך שיחה לי". איזהו גבור? הכובש את יצרו, שנאמר (משלי ט"ז, ל"ב): "טוב ארץ אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר". איזהו עשיר? השמח בחלקו, שנאמר (תהלים קכ"ח, ב'): "יגיע כפיו כי תאכל אשריך וטוב לך". אשריך, בעולם הזה. וטוב לך, לעולם הבא. איזהו מכבד? המכבד את הבריות, שנאמר (שמואל א' ב', ל'): "כי מכבדי אכבד ובזי יקלוי".

(ב) בן עזאי אומר: הוי רץ למצוה קלה כבחמורה, ובורח מן העברה. שמצוה גוררת מצוה, ועברה גוררת עברה. ששכר מצוה - מצוה, ושכר עברה - עברה.

(ג) הוא היה אומר: אל תהי בז לכל אדם, ואל תהי מפליג לכל דבר, שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום.

(ד) רבי לויטס איש יבנה אומר: מאד מאד הוי שפל רוח, שתקנות אנוש רמה. רבי יוחנן בן ברוקא אומר: כל המחלל שם שמים בסתר, ופרעין ממנו בגלוי. אחד שוגג ואחד מזיד בחלול השם.

כתבו תאור (לפחות 500 מילים) כיצד אתם מקבלים אורחים לביתכם:

רוצים ללמוד עוד על הכנסת אורחים? סרטון

שימו לב! ככל יוחים אתם אפס אפנים:

ללמוד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות
לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות
לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמוד בכל יום שתי משימות מהמשימות המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משימה בשבת אתם מזמנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע המשימה

לימוד היחידה

צפייה בסרטון

למוד עם מבנה פה	שבע פנים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
5	5	5	
5	5	5	
5	5	5	
5	5	5	
5	5	5	
5	5	5	

(י) רבי מאיר אומר: הוי ממעט בעסק, ועסוק בתורה. והוי שפיל רוח בפני כל אדם. ואם בטלת מן התורה, יש לך בטלים הרבה כנגדך. ואם עמלת בתורה, יש (לו) שזכר הרבה לתן לך.

(יא) רבי אליעזר בן יעקב אומר: העושה מצוה אחת, קונה לו פרקליט אחד. והעובר עברה אחת, קונה לו קטיגור אחד. תשובה ומעשים טובים, כתריס בפני הפרענות. רבי יוחנן הסנדלר אומר: כל כנסיה שהיא לשם שמים, סופה להתקיים. ושאינה לשם שמים, אין סופה להתקיים.

(יב) רבי אלעזר בן שמעון אומר: יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך, וכבוד חברך כמורא רבך, ומורא רבך כמורא שמים.

(יג) רבי יהודה אומר: הוי זהיר בתלמוד, ששגגת תלמוד עולה זדון. רבי שמעון אומר: שלשה כתרים הם, כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות, וכתר שם טוב עולה על גביהן.

(יד) רבי נהוראי אומר: הוי גולה למקום תורה, ואל תאמר שהיא תבוא אחריך, שחברך יקיימה בידך. ואל בינתך אל תשען.

למוד עם מבנה פה	שבע פנים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
5	5	5	
5	5	5	
5	5	5	
5	5	5	
5	5	5	
5	5	5	

(ה) רבי ישמעאל (בנו) אומר: הלומד תורה על מנת ללמד, מספיקין בידו ללמוד וללמד. והלומד על מנת לעשות, מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות. רבי צדוק אומר: אל תעשה עטרה להתגדל בהם, ולא קרדם לחפור בהם. וכך היה הלל אומר: ודאשתמש בתנא, חלף. הא למדת, כל הנהנה מדברי תורה, נוטל חיו מן העולם.

(ו) רבי יוסי אומר: כל המכבד את התורה, גופו מכבד על הבריות. וכל המחלל את התורה, גופו מחלל על הבריות.

(ז) רבי ישמעאל בנו אומר: החושך עצמו מן הדין, פורק ממנו איכה וגזל ושבועת שוא. והגס לבו בהוראה, שוטה רשע וגס רוח.

(ח) הוא היה אומר: אל תהי דן יחידי, שאין דן יחידי אלא אחד. ואל תאמר קבלו דעתי, שהן רשאים ולא אתה.

(ט) רבי יונתן אומר: כל המקיים את התורה מעני, סופו לקיימה מעשר. וכל המבטל את התורה מעשר, סופו לבטלה מעני.

למוד עם מבנה בהבנה	שנן שבע פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
5	5	5	
(כ) אלישע בן אביה אומר: הלומד ילד למה הוא דומה? לדיו כתובה על גיר חדש. והלומד זקן למה הוא דומה? לדיו כתובה על גיר מחוק. רבי יוסי בר יהודה איש כפר הבבלי אומר: הלומד מן הקטנים למה הוא דומה? לאוכל ענבים קהות ושוטה יין מנתו. והלומד מן הזקנים למה הוא דומה? לאוכל ענבים בשולות ושוטה יין ישן. רבי אומר: אל תסתכל בקנקן, אלא במה שיש בו. יש קנקן חדש מלא ישן, וישן שאפלו חדש אין בו.			
5	5	5	
(כא) רבי אלעזר הקפר אומר: הקנאה והתאווה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם.			
5	5	5	
(כב) הוא היה אומר: הילודים למות, והמתים להחיות, והחיים לדון. לידע להודיע ולהודיע שהוא אל, הוא הוציר, הוא הבוירא, הוא המבין, הוא הדן, הוא עד, הוא בעל דין, והוא עתיד לדון. ברוך הוא, שאין לפניו לא עולה ולא שכיחה ולא משוא פנים ולא מקח שוחד, שהכל שלו. ודע שהכל לפי החשבון. ואל יבטיחך יצרך שהשואל בית מנוס לך, שעל כרחק אתה נוצר, ועל כרחק אתה נולד, ועל כרחק אתה חי, ועל כרחק אתה מת, ועל כרחק אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא.			

למוד עם מבנה בהבנה	שנן שבע פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
5	5	5	(טו) רבי ינאי אומר: אין בידינו לא משלות הרשעים ואף לא מיסורי הצדיקים. רבי מתיא בן חרש אומר: הוי מקדים בשלום כל אדם. והוי זנב לאריות, ואל תהי ראש לשועלים.
5	5	5	(טז) רבי יעקב אומר: העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא. התקן עצמך בפרוזדור, כדי שתכנס לטרקלין.
5	5	5	(יז) הוא היה אומר: יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא. ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא, מכל חיי העולם הזה.
5	5	5	(יח) רבי שמעון בן אלעזר אומר: אל תרצה את חברך בשעת כעסו, ואל תנחמונו בשעה שמתו מטל לפניו, ואל תשאל לו בשעת נדרו, ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו.
5	5	5	(יט) שמואל הקטן אומר (משלי כ"ד, י"ז-י"ח): "בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך, פן יראה ה' ורע בעיניו והשיב מעליו אפו".

הנני לתורה - חזרה והעמקה בלמוד התורה

בפרקי אבות נאמר (פרק ה' משנה כ"ב):

בן בג בג אומר: הפך בה והפך בה, דכלא בה. ובה תחזי,
וסיב וכלה בה, ומנה לא תזוע, שאין לך מדה טובה הימנה.

ילדים יקרים.

לימוד

קרה לכם שלמדתם משהו, וישר רציתם להתקדם ללמוד משהו חדש?
קראתם ספר מענין, וכשסימתם מיד לקחתם ספר אחר? זה מה שקורה
בדרך כלל - כשלומדו רוצים להתקדם, רוצים להוסיף עוד בלמוד.

אבל לפעמים אנחנו לומדים עוד, ושוכחים את מה שלמדנו. אז מה אפשר
לעשות?

הדבר הטוב יותר הוא לחזור על מה שלמדנו, לנסות ללמוד שוב את מה
שלמדנו. זה יהיה כיף יותר ומחכים יותר.

בן בג בג מלמד אותנו: כשאנחנו חוזרים על הלמוד, אנחנו גם זוכרים אותו
טוב יותר, וגם יכולים להבין דברים חדשים שלא הבנו בפעם הראשונה
שלמדנו. גם את הדברים שכבר למדנו והבנו - נוכל להבין טוב יותר, לחידד
אותם וללמוד מהם דברים חדשים.

ישנם דברים שלא שמם לב אליהם בפעם הראשונה שקוראים, ורק כאשר
חוזרים מגלים שהיו רמוזים במה שקראנו עוד הרבה דברים. ככה זה אפילו
בספר קריאה. בתורה - יש המון פירושים. יש בתורה פשוט, רמז, דרש וסוד,
ולכן ככל שקוראים ולומדים יותר - מגלים עוד ועוד. עם הרבה חזרות נוכל
אפילו לזכור את הלמוד בעל פה!

זכרו להנאתכם!

לעתים קשה לנו לחזור שוב ושוב ועלינו ללמוד מתלמידו של רבי פרידא:
הגמרא מספרת לנו על רבי פרידא שלא אחד מתלמידיו היה קשי להבין את
הלמוד. רבי פרידא, למרות שהיה אמוץ מפרסם, ישב ללמוד אתו והסביר לו
כל דבר ארבע מאות פעמים. רק אחרי ארבע מאות פעמים התלמיד הבין.

באחד מהימים בא אדם באמצע הלמוד, ורבי פרידא אמר לו שימתין מעט,
כי הוא תקף גומר את סדר הלמוד. כאשר סים רבי פרידא ללמוד ארבע מאות
פעמים עם התלמיד, אמר לו התלמיד כי לא הבין את המשנה. כשהתפלא
רבי פרידא, הסביר התלמיד שמפיון ששמע מרבו שהוא תקף הולך לעזר
לאותו אחד שנכנס, לא היתה דעתו פנויה לשמע את דברי ההסבר מרב
דאגה. כל רגע ורגע הוא חשש שתקף יסתלק רבו מהמקום ויפסיק את
הלמוד המשותף. כאשר שמע זאת רבי פרידא הוא לא התרגז, אלא אמר:
עכשו אחזר על דברי ההסבר שוב ארבע מאות פעמים, תן את דעתך
לשמע כי לא אסתלק באמצע. לאחר ארבע מאות הפעמים הנוספות -
התלמיד הבין.

חז"ל אומרים כי יצאה בת קול מהשמים ואמרה שיעל המעשה המיוחד הזה
רבי פרידא יכול לזכות לחיות ארבע מאות שנה או שהוא וכל בני דורו יזכו
לחיי עולם הבא. רבי פרידא בחר באפשרות השנה שכל בני דורו יזכו לחיי
עולם הבא. כאשר שמעו בשמים שהוא בחר באפשרות לעשות טובה לכל
בני דורו והעדיף זאת על פני לחיות חיים ארוכים בעצמו, גזרו שישקח לשני
הדברים גם יחד.

בעקבות המשנה ובעקבות רבי פרידא גם אנחנו צריכים לומר 'הנני לחזרה
על למוד התורה'. נזכר ונדע שבזכות החזרה על הלמוד, אנחנו גם זוכרים
טוב יותר וגם מבינים דברים טוב יותר.

בחרו משנה אחת או כמה שורות מגמרא שלמדתם. למדו בהבנה
משימה טובה ולאחר מכן התחילו לשנן לפחות 10 פעם (במקום 400 של
רבי פרידא). לאחר החזרה כתבו כאן:

מה הרותם מהחזרה?

האם אתם כבר זוכרים בעל פה?

האם אתם מבינים טוב יותר?

אם תרצו תוכלו להמשיך עוד ועוד!

רוצים ללמוד עוד? הכנסו וצפו בסרטון.

שימו לב! ככל יוחים אדם אכחנים:

ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות

לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום שתי משימות מהמשימות
המפועות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משימה.
בשבת אתם זמנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת
הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע
המשימה
5

לימוד
היחידה
5

צפיה
בסרטון
5

ניקוד

הנני לעבודה - פיצול נצליח להתכונן בתפלה?

בפרקי אבות נאמר (פרק א' משנה י"ד): "הוא היה אומר:
אם אין אני לי - מי לי. וכשאני לעצמי - מה אני.
ואם לא עכשיו - אימתי".

נחשון, למה קוראים לך כך? שאל מתניה.

לימוד

"ההורים שלי", השיב נחשון, "רצו שאהיה זריז כמו נחשון בן עמינדב שקפץ ראשון למים כאשר ה' צוה להכניס לים סוף והים נבקע".

מתניה התלהב מהשם של נחשון: "איזה שם יפה! זה מתאים למה שלמדנו במשנה שהלל הזקן היה רגיל לומר "ואם לא עכשיו - אימתי" אם עכשיו לא נפעל בזריזות, מי יודע אם נוכל שוב לבצע? הרב שלנו הסביר שפכה זה לא רק בעשיות מצוות אלא גם בתפלה. עלינו להתאמץ לנצל את הרגע שבו אנו נמצאים ולהתפלל בכונה, שהרי "אם לא עכשיו - אימתי?"

נחשון: "לא תמיד פשוט להצליח להתכונן, זו ממש עבודה קשה".

ילדים יקרים, תפלה היא עבודה בלב וכן פתוב בגמרא במסכת תענית (דף ב' ע"א) על הפסוק בקריאת שמע: "והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה' א-לקיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם".

איזו היא עבודה שהיא בלב? הן אומר זו תפלה. התפלה היא עבודה שבלב, עבודה של ממש. זאת אומרת שהיא דורשת מאמץ כמו כל עבודה.

העבודה בתפלה היא לא רק להוציא את המלים מהפה, אלא להתכונן ולחשוב מול מי אנו נמצאים.

יש לנו הזדמנות כל יום לדבר עם המלה. אסור לנו לפספס את הדקות האלו, ולכן עלינו לחפש עצות פיצול להצליח להתפלל ולנצל את הרגע של התפלה. אם לא עכשיו - אימתי?

לפניכם שתי עצות חשובות להצליח לעבד את ה' ולהתכונן בתפלה. העצות הן מרבי ישראל מאיר מראדיון המכנה "החפץ חיים" זצ"ל (בספרו 'שם עולם').

אנו נביא אותן בלשונו הטובה של "החפץ חיים" בלי לפרש את דבריו, ונראה אם תצליחו להבין!

עצה ראשונה:

"ראשון לכל, צריך שיתפלל מתוך הסוד, ועל כל פנים תפלת שמונה עשרה. ומכל מקום גם בזה איננו משמר מכל וכל מערמת היצר המפיל טרדות על האדם כדי שלא יוכל לכוון".

עצה שנייה:

"והזמין לי הקדוש ברוך הוא קצת עצה בזה, שצריך להתבונן מה רוצה לבקש מה' ועל מה יברכנו, ואחר כך יאמר אותה ברכה. ואל יחשב הקורא שדבר זה צריך שהיה גדול (=הרבה זמן). לא כן הדבר, כאשר פחתתי ונסיתי, אלא יהיה פתוח הסוד נגד עיניו ויתבונן רק איזה רגעים אחדים קדם כל ברכה... ולא יאמר הברכות כפי הרגלו בפיו, רק יתבונן על מה שהוא מברך לה', ויאמר בזריזות ובשמחה כל ברכה, על שזכה לברך לה' אלוהי השמים".

הנני לגמילות חסדים - אהבת הבריות בירושלים

בפרקי אבות נאמר (פרק ה' משנה ה'): עשרה
נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש:

לא הפילה אשה מרח בשר הקדש, ולא הסריח בשר הקדש
מעולם, ולא נראה זבוב בבית המטבחים, ולא ארע קרי לכהן
גדול ביום הכפורים, ולא כבו גשמים אש של עצי המערכה, ולא
נצחה הרוח את עמוד העשן, ולא נמצא פסול בעמר ובשתי הלחם
ובלחם הפנים. עומדים צפופים ומשתחוים רוחים, ולא הזיק נחש
ועקרב בירושלים מעולם, ולא אמר אדם לחברו:
צר לי המקום שאלין בירושלים.

לכבוד יום ירושלים המתקרב,

לימוד

נלמד ביחידה זו משנה המדברת על הנסים שהיו בבית המקדש. היום
נתמקד בשנים מתוך הנסים הללו:

"עומדים צפופים ומשתחוים רוחים". העצרה התפרשה על פני שטח לא
גדול. בשלושת הרגלים חיב כל איש מישראל לעלות לבית המקדש, ואכן
בכל רגל הגיעו אנשים רבים מאוד לבית המקדש, והעצרה הייתה עמוסה
מעל ומעבר ליכלת קבולה. גם ביום הכפורים הגיע קהל רב לחזות בעבודת
הכהן הגדול.

כלנו מכירים את המלה צפוף, שמשמעותה להיות דחוקים וצמודים אחד
לשני. כדאי להפיר גם את פרוש רבי עובדיה מברטנורא שפרש שהמלה
צפוף היא מלשון המלה "צף". הוא מסביר שהצפיפות הייתה כה גדולה עד
שלא היה מקום להניח בו את כף הרגל, וכמו שצפים מעל המים, כך הם
הרגישו כאלו שהם צפים מעל רצפת העצרה, עומדים נשאים באויר ובקושי
נוגעים בארץ.

"החפץ חיים" יעץ לנו שתי עצות טובות. רשמו אותן כאן במלים
שלכם על מנת שתזכרו אותן היטב ותוכלו לישמן:

משימה

רוצים לשמע על העצה של "החפץ חיים"?

סרטון

מפי הרב חיים איל? הפנסו לסרטון:

פִּיחוּ לֵב! כָּכָל יוֹחִים אֹתָם אֲחֻנִּים:

ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות

לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום שתי משניות מהמשניות
המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משנה.
בשבת אתם מזמנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת
הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע
המשימה
5

לימוד
היחידה
5

צפייה
בסרטון
5

ניקוד

עָזָה וְרִמָּת הַגּוֹלָן. כָּל אֱלוֹ נִכְבְּשׁוּ בְנָסִים עֲצוּמִים בְּשִׁשָּׁה יָמִים. אָנוּ מוֹדִים עַל כָּךְ וּמִתְפַּלְלִים תְּפִלַּת הַלֵּל חֲגִיגַת כְּתֻבָּת הַרְבָּנוּת הָרִאשִׁית. כָּשֶׁם שֶׁעָלִינוּ קוֹמָה בְּיוֹם זֶה וְזָכִינוּ לִכְבֹּשׁ אֶת יְרוּשָׁלַיִם, אָנוּ מְצַפִּים מִמֶּשׁ בְּקִרְבֵּי לַעֲלוֹת קוֹמָה נֹסֶפֶת בְּקֶדֶשׁ וְלִזְכוּת לַעֲלוֹת לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. מִן הַסֵּתֶם אוֹתָם עֲשֵׂרָה נְסִים יַחְזְרוּ לִהְיוֹת כְּמוֹ אַז. אָנוּ צְרִיכִים לְהִתְכַּוֵּן וְלִהְיוֹת אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה כְּמוֹ בְּיָמֵי קֶדֶם, וּבְזִכּוֹת אֲהַבַת הַחֲנָם שְׁלָנוּ - נִזְכֶּה לִגְאֻלָּה שְׁלָמָה.

הַזְמִינוּ חֵבֶר אֵלֵיכֶם הַבִּיטָה וְנִסּוּ לְאַרְחֵ אוֹתוֹ עִם כָּל הַלֵּב כְּמוֹ אֲנָשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם. כְּתִבוּ כָּאֵן אֶת מִי אֲרַחֲתֶם וְאִיךְ נִתְּתֶם לְאוֹרֵחַ הַרְגָּשָׁה טוֹבָה. לְחִלּוּפִין אִם בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי כַּעַת לְאַרְחֵ בְּבֵיתְכֶם, כְּתִבוּ כָּאֵן מָה תוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת כְּדִי לְאַרְחֵ אוֹרְחִים עִם כָּל הַלֵּב.

משימה

סרטון

רוצים להתחבר עוד לירושללים? הכנסו וצפו בסרטון:

פִּיאוּ לֵב! כָּכָל יוֹחִים אֹתָם אֲחֻנִּים:

ללמוד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות

לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמוד בכל יום שתי משימות מהמשימות המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משימה בשבוע אתם זומנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע המשימה
5

לימוד היחידה
5

צפייה בסרטון
5

ניקוד

מִדְרָךְ הָעוֹלָם, כְּאִשֶּׁר עוֹמֵד קֹהֵל גָּדוֹל בְּמִיָּחָד, כָּל תְּזוּזָה שֶׁל אֶחָד מֵהֶם, כָּל כְּפִיפָה קִלְה - דוֹחֶקֶת וְדוֹחֶפֶת אֶת כָּל הַסּוֹבְבִים, וְעֵלּוּלִים לִפְלֵ זֶה עַל זֶה וּלְהִגִּיעַ לִסְכָּנָה גְּדוֹלָה. אוֹיֵלם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ אֶרֶע נִס גָּדוֹל: בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הָיוּ עוֹמְדִים צָפוּפִים, אֵךְ כָּלֵל בְּלִי לְדוֹחֵף אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי. הֵם עֲמָדוּ בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וּכְשֶׁהִגִּיעַ זְמַן הַזְכָּרַת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ עַל יְדֵי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בּוֹדִי - הָיוּ כָּלָם מְשִׁתְּחוּיִם. הַהִשְׁתַּחֲוִיָּה יוֹצֶרֶת מִצָּב שְׁחִיבִים לְכַאוֹרָה לְדוֹחֵף כְּדִי לְהִשְׁתַּחֲוֹת, אֲבָל בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה קָרָה נִס וְכָל אֶחָד מְצֹא אֶת עֲצָמוֹ רְחוּק מִהַמִּתְפַּלֵּל הַסָּמוּךְ לוֹ. לִפְתַּע נּוֹצֵר רִנָּה שֶׁל אֶרְבַּע אַמּוֹת בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ. כָּל אָדָם הִשְׁתַּחֲוָה וְהִתְוָדָה לְבִדּוֹ בְּלֹא שִׁיכָּנִס הָאֲחֵר לְתַחֲנוּמוֹ.

נִס גָּלוּי הָיָה שֵׁם! הָיָה זֶה אֶחָד הַמִּקּוּמוֹת שֶׁהַחֲזִיק הַמוֹעֵט אֶת הַמְּרָבָה. מֵאַחֲרֵי הַנִּס הַמְּפָלָא עֲמָדָה שְׁמִירַת כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת. כְּאִשֶּׁר הָיוּ יִשְׂרָאֵל שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל, הָיוּ נוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וּמִתְוָדִים בְּלִחַשׁ. בְּנִס הַתִּרְחָק כָּל אֶחָד מִשְׁכְּנוֹ שֶׁהִשְׁתַּחֲוָה לַיָּדוּ, כְּדִי שֶׁלֹּא יִשְׁמַע הָלָה אֶת חֲטָאֵיו הָאִישִׁיִּים שֶׁל שְׁכֵנוֹ וְיִתְבָּזָה בְּעֵינָיו.

"לא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאליו בירושללים". נִס נֹסֵף אֶרֶע בְּקִבְעוֹת בָּעִיר יְרוּשָׁלַיִם. הָעִיר הַכִּילָה בְּקִרְבָּהּ בְּרִחַב לֵב אֶת כָּל הַדָּרִים בָּהּ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם אֵלֶיהָ. בַּעַת הָעֲלִיָּה לָרָגֵל הַתְּאֻסָּף בִּירוּשָׁלַיִם קֹהֵל עֲצוּם אֲשֶׁר הִגִּיעַ לַעֲתִים לְמִלְיוֹנִים. כָּלָם הָיוּ צְרִיכִים לָלוֹן בִּירוּשָׁלַיִם. נַעֲשֶׂה נִס, וְהָיָה לְכָלֶם מָקוֹם לְהִתְאַכֵּס בּוֹ.

אֲנָשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם הָיוּ רְאוּיִים לְנִס זֶה. הֵם הָיוּ נְדִיבֵי לֵב וּמַחֲזִירִים אַחֵר אוֹרְחִים. מֵעוֹלָם לֹא מָהְרוּ לְשַׁלַּח אֶת הָאוֹרֵחַ מִבֵּיתָם, וְהַצְפִּיפוֹת לֹא הִעִיבָה עַל שְׁמִחַת הָרָגֵל. הָאֲהָבָה בֵּין אָדָם לְחֵבֶר הָיְתָה כֹּה עֲמֻקָּה, עַד שֶׁלְּכָל אוֹרֵחַ הָיָה מָקוֹם. הָאוֹרֵחַ שְׂמַח בְּמֵאֲרָחוֹ וְהַמְּאָרֵחַ שְׂמַח בְּאוֹרָחוֹ. הָיָה זֶה נִס מְשֻׁמֵּם, אֵךְ הִשְׁתַּתַּף בְּכֶךְ לְבֹ שֶׁל הָאָדָם הַמְּאָרֵחַ שֶׁקִּבֵּל אֶת הַכָּל וְשְׂמַח בְּאוֹרָחוֹ. הַדָּבָר מְזִכִּיר אֶת הָאֲמָרָה: 'כְּאִשֶּׁר יֵשׁ מָקוֹם בְּלֵב - יֵשׁ מָקוֹם בְּבֵית'. כְּשֶׁאֲהָבָה וְאֲחֻוּהַ שׁוֹרְרִים בֵּין בָּנָיו שֶׁל הַמָּקוֹם (כְּנֹנִי לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא), אַז "לֹא אָמַר אָדָם צַר לִי הַמָּקוֹם".

לִפְנֵי 55 שָׁנִים, בִּכ"ח בְּאֵיר תשכ"ז, זָכִינוּ לְהַחֲזִיר אֵלֵינוּ אֶת מָקוֹם הַמִּקְדָּשׁ יַחַד עִם חֲלָקִים נִכְבָּדִים וְחֲשׁוּבִים שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: חֲבֵרוֹן וְיִהוּדָה, שׁוּמְרוֹן וְרַצּוּעַת

פרקי אבות פרק ה'

למוד עם מבגור בהבנה	שנן פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(ה) עשירה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש. לא הפילה אשה מריח בשר הקדש, ולא הסריח בשר הקדש מעולם, ולא נראה זבוב בבית המטבחים, ולא ארע קרי לכהן גדול ביום הכפורים, ולא כבו גשמים אש של עצי המערקה, ולא נצחה הרוח את עמוד העשן, ולא נמצא פסול בעמר ובשתי הלחם ובכלחם הפנים, עומדים צפופים ומשתחווים רוחים, ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם, ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין בירושלים.
5	5	5		(ו) עשירה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות, ואלו הן: פי הארץ, ופי הבאר, ופי האתון, והקשת, והמן, והמטה, והשמיר, והכתב, והמכתב, והלוחות. ויש אומרים אף המזיקין, וקבוצתו של משה, ואילו של אברהם אבינו. ויש אומרים, אף צבת בצבת עשויה.
5	5	5		(ז) שבעה דברים בגלם ושבעה בחכם. חכם אינו מדבר בפני מי שהוא גדול ממנו בחכמה ובמנין, ואינו נכנס לתוך דברי חברו, ואינו נבהל להשיב, שואל כענין ומשיב כהלכה, ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון, ועל מה שלא שמע, אומר לא שמעתי, ומודה על האמת. וחלופיהן בגלם.

למוד עם מבגור בהבנה	שנן פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(א) בעשירה מאמרות נברא העולם. ומה תלמוד לומר, והלא במאמר אחד יכול להבראות! אלא להפרע מן הרשעים שמאבדין את העולם שנברא בעשירה מאמרות, ולתן שכר טוב לצדיקים שמקימין את העולם שנברא בעשירה מאמרות.
5	5	5		(ב) עשירה דורות מאדם ועד נח, להודיע כמה ארץ אפים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את מי המבול. עשירה דורות מנח ועד אברהם, להודיע כמה ארץ אפים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין ובאין, עד שבא אברהם וקבל עליו שכר כלם.
5	5	5		(ג) עשירה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכלם, להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו עליו השלום.
5	5	5		(ד) עשירה נסים נעשו לאבותינו במצרים ועשירה על הים. עשר מכות הביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים ועשר על הים. עשירה נסיונות נסו אבותינו את המקום ברוך הוא במדבר, שנאמר (במדבר י"ד, כ"ב): "וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי".

למוד עם מבנה בהבנה	שנן שבוע פ'עמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(ח) שבעה מיני פרענויות באין לעולם על שבעה גופי עברה. מקצתן מעשרין ומקצתן אינן מעשרין, רעב של בצרת באה, מקצתן רעבים ומקצתן שבעים. גמרו שלא לעשר, רעב של מהומה ושל בצרת באה. ושללא לטול את החלה, רעב של כליה באה. דבר בא לעולם על מיתות האמורות בתורה שלא נמסרו לבית דין, ועל פרות שביעית. חרב באה לעולם על ענאי הדין, ועל עזת הדין, ועל המורים בתורה שלא כהלכה.
5	5	5		(ט) חיה רעה באה לעולם על שבעת שוא, ועל חלול השם. גלות באה לעולם על עובדי עבודה זרה, ועל גלוי עריות, ועל שפיכות דמים, ועל השמטת הארץ. בארבעה פרקים הדבר מתרבה. ברביעית, ובשביעית ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה. ברביעית, מפני מעשר עני שבשלישית. בשביעית, מפני מעשר עני שבשביעית. ובמוצאי שביעית, מפני פרות שביעית. ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה, מפני גזל מתנות עניים.
5	5	5		(י) ארבע מדות באדם. האומר שלי שלי ושלך שלך - זו מדה בינונית. ויש אומרים, זו מדת סדום. שלי שלך ושליך שלי - עם הארץ. שלי שלך ושליך שלך - חסיד. שלי שלי ושליך שלי - רשע.

למוד עם מבנה בהבנה	שנן שבוע פ'עמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(יא) ארבע מדות בדעות. נוה לכעוס ונוה לרצות - יצא שכרו בהפסדו, קשה לכעוס וקשה לרצות, יצא הפסדו בשכרו קשה לכעוס ונוה לרצות - חסיד. נוה לכעוס וקשה לרצות - רשע.
5	5	5		(יב) ארבע מדות בתלמידים. מהר לשמוע ומהר לאבד - יצא שכרו בהפסדו. קשה לשמוע וקשה לאבד, יצא הפסדו בשכרו. מהר לשמוע וקשה לאבד - חכם. קשה לשמוע ומהר לאבד - זה חלק רע.
5	5	5		(יג) ארבע מדות בנותני צדקה. הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים - עינו רעה בשל אחרים. יתנו אחרים והוא לא יתן - עינו רעה בשלו. יתן ויתנו אחרים - חסיד. לא יתן ולא יתנו אחרים - רשע.
5	5	5		(יד) ארבע מדות בהולכי לבית המדרש. הולך ואינו עושה - שכר הליכה בידו. עושה ואינו הולך - שכר מעשה בידו. הולך ועושה - חסיד. לא הולך ולא עושה - רשע.
5	5	5		(טו) ארבע מדות ביושבים לפני חכמים. ספוג, ומשפף, משמרת, ונפה. ספוג - שהוא סופג את הכל. משפף, שמכניס בזו ומוציא בזו. משמרת - שמוציאה את הין וקולטת את השמרים. ונפה - שמוציאה את הקמח וקולטת את הסלת.

למוד עם מבקר בהבנה	שנן שבוע פועמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(יט) כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו - מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלשה דברים אחרים - מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה - מתלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה, מתלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע? תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה ונוחלין בעולם הבא, שנאמר (משלי ח', כ"א): "להנחיל אהבי יש, ואצרתיהם אמלא". אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת, שנאמר (תהלים נ"ה, כ"ד): "ואתה אלקים תורידם לבאר שחת, אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך".
5	5	5		(כ) יהודה בן תימא אומר: הוי עד כנמר וקל כנשר ורץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים. הוא היה אומר: עד פנים לגיהנם, ובשת פנים לגן עדן. יהי רצון מלפניך ה' אלקינו שתבנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך.
5	5	5		(כא) הוא היה אומר: בן חמש שנים למקרא, בן עשר למשנה, בן שלש עשרה למצות, בן חמש עשרה לתלמוד, בן שמונה עשרה לחפה, בן עשרים לרדוף, בן שלשים לכח, בן ארבעים לבינה, בן חמשים לעצה, בן ששים לזקנה, בן שבעים לשיבה, בן שמונים לגבורה, בן תשעים לשוח, בן מאה כאלו מת ועבר ובטל מן העולם.
5	5	5		(כב) בן בג אומר: הפך בה והפך בה, דכלא בה. ובה תחזי, וסיב וגילה בה, ומנה לא תזוע, שאין לה מדה טובה הימנה. בן הא הא אומר: לפום צערא אגרא.

למוד עם מבקר בהבנה	שנן שבוע פועמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים	
5	5	5		(טז) כל אהבה שהיא תליה בדבר, בטל דבר, בטלה אהבה. ושאיה תליה בדבר, אינה בטלה לעולם. איזו היא אהבה תליה בדבר - זו אהבת אמנון ותמר. ושאיה תליה בדבר - זו אהבת דוד ויהונתן.
5	5	5		(יז) כל מחלוקת שהיא לשם שמים - סופה להתקיים. ושאיה לשם שמים - אין סופה להתקיים. איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים - זו מחלוקת הלל ושמאי. ושאיה לשם שמים - זו מחלוקת קרח וכל עדתו.
5	5	5		(יח) כל המזכה את הרבים - אין חטא בא על ידו. וכל המחטיא את הרבים - אין מספיקין בידו לעשות תשובה. משה זכה וזכה את הרבים, זכות הרבים תלי בו, שנאמר (דברים ל"ג, כ"א): "צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל". ירבעם חטא והחטיא את הרבים, חטא הרבים תלי בו, שנאמר (מלכים א' ט"ו, ל'): "על חטאות ירבעם (בן נבט) אשר חטא ואשר החטיא את ישראל".

הנני לתורה - מעלת למוד התורה לשמה

בפרקי אבות נאמר (פרק ו' משנה א'):

רבי מאיר אומר: כל העוסק בתורה לשמה, זוכה לדברים הרבה, ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו. נקרא רע, אהוב, אהב את המקום, אהב את הבריות, משמח את המקום, משמח את הבריות, ומלכשיתו ענוה ויראה, ומכשירתו להיות צדיק חסיד ישר ונאמן, ומרחקתו מן החטא, ומקרבתו לידי זכות, ונהנין ממנו עצה ותושיה בינה וגבורה, שנאמר (משלי ח', י"ד): "לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה", ונותנת לו מלכות וממשלה וחקר דין, ומגליל לו רזי תורה, ונעשה כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק, והנה צנוע וארץ רוח, ומוחל על עלבון, ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים.

שלום תלמידים יקרים.

לימוד

היום אנחנו מתחילים ללמוד את הפרק האחרון של פרקי אבות. הפרק עוסק כלו בענייני תלמוד תורה, ואולי מפני שזה הפרק שכל עם ישראל לומד בשבוע הסמוך לחג השבועות.

קרה לכם שהיה חידון או מבצע בבית הספר, שמאוד מאוד רציתם לנצח, ולמדתם עוד ועוד כדי לזכות?

קרה לכם שהייתם חייבים לקבל ציון טוב במבחן והתחלתם ללמוד הרבה זמן מראש כדי להצליח?

הרבה פעמים אנחנו לומדים כדי להצליח, כדי לזכות בפרס. אבל במשנה מלמד אותנו רבי מאיר, שכשנלומדים תורה צריך להתאמץ ללמוד תורה לשמה. מה זו תורה לשמה?

תורה לשמה הפונה ללמוד הרגיל של התורה, אבל עם מטרה נוספת. המטרה היא לזכות להפיר את תורת ה' וכן להיות יהודים טובים יותר, שימחים יותר, וקורבים יותר לה'. כשאנחנו לומדים תורה אנחנו זוכים לעסק בדבריו של הקדוש ברוך הוא, ובמה שלמדנו אותנו חז"ל. הלמוד הזה מקרב אותנו לקדוש ברוך הוא וממילא אנחנו נעשים טובים וטהורים יותר.

שאלה: הרב, האם זה טוב שאני משתתף בלמוד לחידון בבית הספר? הרי זה לא למוד לשמה!

תשובה: איזו שאלה מתוקה. גם אני שאלתי שאלה דומה את הרב שלי בישיבה הגבוהה, כאשר היה לנו מבחן כל שבוע כדי לעודד אותנו ללמוד בקצב דפי גמרא בבקיות. אמרתי לראש הישיבה שלי, הרב זלמן מלמד שליט"א, שאני מרגיש שזה לא טוב כי זה לא למוד לשמה.

ראש הישיבה השיב שאם אדם רוצה ללמוד תורה לשמה ומבין שהתורה כשלעצמה היא דבר טוב ונפלא - זה כבר נקרא למוד לשמה. אדם שיודע שיש דברים שעוזרים לו ללמוד בקצב והוא בוחר להצטרף אליהם כי הוא יודע שפכה ילמד יותר טוב - זה ממש נפלא. הלמוד הוא לכבוד התורה - למוד לשמה, אבל אני בוחר ללכת לחידון או למבחן כי זה מחזק אותי, וכן ראוי לעשות.

אם ילד יותר על הפרסים, זה עשוי לגרום שהלמוד שלו יהיה פחות מארגון ומסדר וזה יחליש את למוד התורה שלו, ולכן יותר טוב להצטרף לתכנית שמחזקת את הלמוד שלנו.

לכן אנו ממליצים להרשם בשמחה לכל תכנית עם פרסים שתחזק אותנו בלמוד התורה, כמו הלמוד של חוברת 'הנני' שאנו לומדים בה פעם, ובניחוד עם זה לזכור שיש לתורה ערך אמיתי כי היא הופכת אותנו לאנשים טובים יותר שמביאים טוב לעולם.

בהמשך פרק ו' בפרקי אבות, מספר על רבי יוסי בן קיסמא שהלך בדירה, ופגש בן אדם שידע שהוא גדול בתורה. אותו אדם הציע לרבי יוסי לבוא לגור בעיר שלו והוא יתן לו כסף, אבנים טובות ומרגליות.

אמר לו רבי יוסי שהוא מעדיף להשאר במקומו כי יש שם תורה, מאשר

הנני לעבודה - מה אשיב לה'

נאמר בפרקי אבות (פרק ג' משנה י"ד):
חביבין ישראל שנקראו בנים למקום. חבה יתרה
נודעת להם שנקראו בנים למקום,
שנאמר (דברים י"ד, א'): "בנים אתם לה' אלקיכם".

לימוד

זכינו והקדוש ברוך הוא קורא לנו בנים, וכך אנו פונים אליו ותרפר
ואומרים 'אבינו שבשמים'. כיצד אנו מרגישים את החבה הזו? במה
היא באה לידי ביטוי?

המפרשים מסבירים שיש לנו קשר מיוחד עם הקדוש ברוך הוא, מכיון שאנו
נקראים "בנים למקום" (מקום - כנוי לקדוש ברוך הוא):

1. הוא אוהב אותנו כמו בנים, וכמו אבא הוא רוצה שיהיה לנו רק טוב ושפע
ברכות.

2. אבא שמח בתפלתנו ומאפשר לנו להתקשר אליו מתי שאנו רוצים
ולשוחח עמו בתפלה.

3. הוא נותן לנו את התפקידים הכי חשובים בעולם, הוא סומך עלינו ונותן
לנו את התפקיד להביא את האור ואת דבר ה' לעולם. לשם כך הוא הרבה
לנו תורה ומצוות שבעזרתן אנו יכולים להיות הכי טובים ולהראות דגמא
לכל העולם כיצד להתנהג.

ואכן בסיום קריאת פרקי אבות אנו מזכירים דבר חשוב זה המופיע בברייתא:
רבי חנניא בן עקנשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל,
לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר (ישעיהו מ"ב, כ"א): "ה' חפץ למען
צדקו יגדיל תורה ויגדיר".

נזכר כי הבחירה בנו מכל העמים ונתינת התורה היו ממש בימים אלו של

ללכת למקום ששם מוללים בלמוד התורה והוא לא יוכל ללמוד שם כראוי,
אפילו שיהיה עשיר.

רבי יוסי בן קיסמא ידע שהעקר בלמוד התורה הוא הלמוד עצמו ולא
בשביל לקבל כסף וזהב, אבנים טובות ומרגליות.

גם אנחנו, כשלומד תורה, נתאמץ להכניס את עצמנו לכל דבר שיגרום
לנו ללמוד עוד תורה, ונזכר שאנו רוצים גם להצליח במבחן או בחידון וגם
להיות יהודים טובים יותר ושהתורה תשפיע עלינו עוד ועוד.

משימה

כתבו לפחות שני דברים שלדעתכם יכולים לעזור לכם ללמוד תורה
מתוך אהבה לתורה.

רוצים ללמוד עוד? הכנסו וצפו בסרטון.

סרטון

שימו לב! ככל יוחים אדם אכפניס:

ללמוד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות

לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמוד בכל יום שתי משימות מהמשימות
המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משימה.
בשבת אתם זמנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת הורה	סה"כ ניקוד:	ביצוע המשימה	לימוד היחידה	צפייה בסרטון	ניקוד
		5	5	5	

מִצְאָו בְּתַפְלָה לְפָחוֹת שְׁלוֹשָׁה מְקוֹמוֹת בָּהֶם אֲנִי מוֹדִים לָהּ יִתְבָּרַךְ
עַל הַטּוֹבוֹת שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ.

רוצים להבין יותר על מה אנו מודים?

צפו בהסברו של הרב עמיחי נחשוני על אמירת

"מה אשיב לה" בתפלת ההלל:

פִּיאוּלוּ לֵב! כָּכָל יוֹחִים אֹתָם אֲחֻנִּים:

ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות

לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום שתי משימות מהמשימות
המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משימה.
בשבוע אתם זומנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

חתימת
הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע
המשימה
5

לימוד
היחידה
5

צפיה
בסרטון
5

חֶדֶשׁ סִינּוֹ, בַּשָּׁנָה שֶׁצִּיָּאָנוּ מִמִּצְרַיִם. בְּיָמִים אֵלּוּ אָמַר ה' (שְׁמוֹת י"ט, ה'): "וְהִיְיָתֶם לִי סֵגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים" וְהִתְחִילוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִי הַהִגְבָּלָה וְהַהֲכָנָה לַמִּתָּן תּוֹרָה.

4. הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹצֵא לְהַצִּילָנוּ, כְּמוֹ אֲבָא אֲשֶׁר רֹאֶה אֶת בְּנוֹ בְּמִצְוָה וְקוֹפֵץ לְהַצִּילוֹ עִם בְּגָדָיו הַנִּכְבָּדִים וְלֹא מַחְכָּה שְׁשָׁלִיחַ יָגִיעַ וְיַעֲשֶׂה אֶת הַמְּשִׁימָה. בַּמִּדְרָשׁ הַנֶּאֱמָר בְּלִיל הַסֵּדֶר כָּתוּב שֶׁבִּשְׁעַת יְצִיאַת מִצְרַיִם: "וַיּוֹצֵאֵנוּ ה' מִמִּצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מַלְאָךְ, וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלָא הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ".

אֲבָא שֶׁבִּשְׁמִים כָּל כֶּף אוֹהֵב אוֹתָנוּ וְאֲנִי רֹצִים לְהַחֲזִיר לוֹ אֶהְבָּה. מָה אֲנוּ יְכוּלִים לַתֵּת לָהּ יִתְבָּרַךְ בְּתַמּוּרָה לְכָל הַטּוֹבָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לָנוּ? כִּפִּי שְׁיִלֵּד קָטָן לֹא יְכוּל לַתֵּת לְאָבִיו דָּבָר, שֶׁהָרִי אֵין לוֹ כֶּסֶף אוֹ כּוֹחַ, כֶּף גַּם אֲנוּ לֹא מִמֶּשׁ יְכוּלִים לַתֵּת שׁוּם דָּבָר בְּתַמּוּרָה לְשִׁפְעַ שְׁאֲנוּ מְקַבְּלִים.

וּבְכָל אִפֹּן שׁוֹאֵל דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּתַהֲלִים: "מָה אָשִׁיב לָךְ?"

הַדָּבָר הַמְּתוֹק בְּיוֹתֵר שֶׁיְכוּל הֵבִן לַתֵּת לְהוֹרִיו זֶה נַחַת רוּחַ. הַשְׂמִיחָה הַגְדוֹלָה שֶׁל הַהוֹרִים הִיא שֶׁבָּנָם שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלָם וְעוֹשֶׂה מַעֲשִׂים טוֹבִים. בְּיָמִים אֵלּוּ, בְּרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים וּבְחַג הַשְּׁבֻעוֹת, נוֹהֲגִים לוֹמַר הֵלֵל, וְבוֹ כְּתוּבָה תְּשׁוּבַת דָּוִד הַמֶּלֶךְ:

"מָה אָשִׁיב לָהּ כָּל תַּגְמוּלוּהִי עָלַי?" מָה אֲנִי יְכוּל לְהָשִׁיב לָהּ יִתְבָּרַךְ, עַל כָּל הַטּוֹב שֶׁהוּא גּוֹמֵל אֵתִי? הָרִי אֲנִי כְּמוֹ בֶן קָטָן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ! הַתְּשׁוּבָה לְכָף הִיא: "כּוֹס יִשְׁעוֹת אֲשֶׁא וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא". אֲנִי אֶקְרָא בִּשְׁם ה' בְּשִׂמְחָה! אֲמַלֵּא כּוֹס בְּכָל הַיְּשׁוּעוֹת שְׁלוֹ, וְאֶסַּפֵּר לְכֻלָּם אִיךָ ה' הוּא זֶה שֶׁהַשְּׁפִיעַ עָלַי אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת הֵלֵל. זֶה נַחַת הָרוּחַ שְׁאֲנוּ יְכוּלִים לַתֵּת לָהּ.

נַעֲצֹר וְנַחֲשֹׁב, נֹאמַר לָהּ יִתְבָּרַךְ תּוֹדָה עַל כָּל הַטּוֹב, נִסְפֵּר לְכֻלָּם עַל כָּל הַשְּׁפִיעַ שֶׁהוּא מַעֲנִיק לָנוּ, וּמִתּוֹךְ כֶּף גַּם נִשְׁמַח בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת שֶׁנִּתֵּן לָנוּ, הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר הוֹפְכוֹת אוֹתָנוּ לְהִיּוֹת טוֹבִים יוֹתֵר, וְנִקְּזִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה בְּשִׂמְחָה, לְכַבּוֹד ה' יִתְבָּרַךְ.

כְּדִי שְׁנַזְכֹּר אֶת חֲשִׁיבוֹת הַהֶעֱבָרָה לְאַחֵרִים נַחֲתָם בְּסִפּוֹר מְתוֹק:

חֶסֶד זֶה דְּבָר שֶׁעוֹבֵר הֶלְאָה. כָּל מִי שֶׁעוֹשִׂים לוֹ חֶסֶד וְרָצָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד לְמִישֵׁהוּ אַחֵר וְכֵן מִתְגַּלְגְּלִים הֶלְאָה. הָעוֹלָם נִהְיָ עוֹלָם טוֹב יוֹתֵר, עוֹלָם שְׁנָעִים יוֹתֵר לְחִיּוֹת בּוֹ, כִּי אֶחָד עוֹזֵר לַשֵּׁנִי שְׁעוֹזֵר לַשְּׁלִישִׁי וְכֵן הֶלְאָה.

הָאֵם קָרָה לָכֵם שֶׁעָשׂוּ עִבּוּרְכֶם מַעֲשֵׂה טוֹב וְאַחֵר כֵּן גַּם אַתֶּם עֲשִׂיתֶם לְאַחֵרִים?

זֶה הִיָּה בְּעֵת שֶׁעוֹר חֲשַׁבְנוֹ. הַמּוֹרָה כְּתִבָּה תַּרְגִּיל עַל הַלּוּחַ וּבֵת-שֶׁבַע הֶעֱתִיקָה אֶת הַתַּרְגִּיל בְּצוּרָה לֹא נְכוֹנָה. "לֹא נוֹרָא", חֲשָׁבָה לַעֲצָמָה. "אֲמַחֵק אֶת הַתַּרְגִּיל מִהַמְּחַבֵּרֶת וְאַעֲתִיק מִחֲדָשׁ". אָן כְּשִׁפְתָּחָה אֶת הַקַּלָּמָר גִּלְתָּה שֶׁהַמַּחֵק נִשְׁאַר בְּבֵית... "אֲנִי לֹא מוֹצֵאת אֶת הַמַּחֵק שְׁלִי", קָרָאָה בְּקוֹל. "לְמִי יֵשׁ מַחֵק לְהַשְׁאִיל לִי?" שְׁאַלָה. שְׂרִית הוֹצִיָּאָה מִמַּחֵק מִקְלָמָרָה וְנִתְּנָה אוֹתוֹ לְבֵת שֶׁבַע. הַמַּחֵק כָּל-כֵּן עֲזָר לְבֵת-שֶׁבַע וּמֵאוֹתוֹ רָגַע הִיא הַסְתַּוְּבָכָה כָּל הַיּוֹם עִם חֵינוּךְ עַל הַפָּנִים.

בְּהַפְסָקַת הָאֵכָל בֵּת שֶׁבַע רָאָתָה אֶת גְּלִית קֶצֶת עֲצוּבָה. בֵּת שֶׁבַע שֶׁהִיָּתָה שְׂמִחָה בְּזִכּוֹת הַמַּחֵק שֶׁקִּבְּלָה רָצָתָה לַעֲזֹר לְאַחֵרִים וּלְשִׂמְחָה אוֹתָם. "מָה קָרָה?" שְׁאַלָה אֶת גְּלִית בְּדֹאגָה. "שִׁכַּחְתִּי אֶת הַכְּרִיךְ בְּבֵית", עֲנִתָה גְּלִית, נְבוֹכָה. "זֹו בְּכָלֵל לֹא בְּעִיָּה!" קָרָאָה בֵּת-שֶׁבַע בְּשִׂמְחָה, וּמִיד חֲצָתָה אֶת הַכְּרִיךְ שֶׁלָּה לְשָׁנִים וְנִתְּנָה אֶת הַחֶלֶק הַגָּדוֹל לְגְּלִית.

גְּלִית אָכְלָה וְשִׁבְעָה, כְּשִׁשְׂמִיָּה יָצָאָה שְׂמִחָה לְחַצֵּר כְּדִי לְשַׁחַק עִם חֲבֵרוֹתֶיהָ בְּכִדּוֹר. לְפִתְעָה רוֹת, אַחַת הַתַּלְמִידוֹת מִכֶּתֶה א', נִפְלָה וְדָם הַתְּחִיל לָזֶרֶם מִרְגְּלָהּ. גְּלִית שֶׁהִיָּתָה בְּמִצַּב-רוּחַ טוֹב, בְּזִכּוֹת הַכְּרִיךְ שֶׁנִּתְּנָה לָהּ בֵּת שֶׁבַע, עֲזָבָה אֶת מִשְׁחַק הַכִּדּוֹר, רָצָה אֶל רוֹת, הִרִימָה אוֹתָהּ וְאַמְרָה: "בּוֹאִי, אֵלָּוָה אוֹתָךְ לְמַזְכִּירוֹת בֵּית-הַסֵּפֶר, שָׁם יִחְבְּשׁוּ

הנני לגמילות חסדים - בואו ונמשיך לומר 'הנני'

בְּמַסַּכַּת אָבוֹת נֶאֱמַר (פָּרָק ו' מִשְׁנָה ט'):
"בְּשַׁעֲת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מַלּוּן לוֹ לְאָדָם לֹא
כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרָגְלוֹת, אֲלָא
תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד."

בְּמַהֲלֹךְ הַחוּבְרֶת זָכִינוּ לַעֲסֹק בְּשִׁלְשָׁה יְסוּדוֹת עֲלֵיהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד:

תּוֹרָה, עִבּוּרָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים.

זָכִינוּ לְלַמֵּד עַל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ לְקִיָּם אֶת הָעוֹלָם. זָכִינוּ לְלַמֵּד עַל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ לְהִיּוֹת בָּנִים שֶׁל ה' הַמְּבִיאִים בְּרָכָה לְעוֹלָם בְּשִׁלְשֵׁת הַיְסוּדוֹת הַלָּלוּ. שְׁלִשֵּׁת הַיְסוּדוֹת הָאֵלוּ נִמְצָאִים גַּם בְּחַג הַשְּׁבִיעוּת הַמִּתְקָרֵב אֵלֵינוּ:

תּוֹרָה וּמִצְוֹת - זָכִינוּ לְקַבֵּל בְּמַעֲמַד הַר סִינִי שֶׁהִיָּה בְּתַאֲרִיף שֶׁל חַג שְׁבִיעוּת.

עִבּוּרָה - זוֹהִי תַּפְלָה. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִפְטָר בְּשְׁבִיעוּת הָעֶמִיד אֶת עַמּוּד הַתַּפְלָה וְחִבֵּר לָנוּ סֵפֶר שְׁלֵם שֶׁל תַּפְלוֹת מְדִימוֹת לְכָל זְמַן - סֵפֶר תְּהִלִּים.

גְּמִילוֹת חֲסָדִים - מִגְלַת רוֹת אֲשֶׁר נִקְרָאת בְּחַג שְׁבִיעוּת מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ פֶּרֶק חָשׁוּב מְאֹד בְּחֶסֶד. רוֹת הוֹלֶכֶת עִם חֲמוּתָהּ לְאַרְץ זָרָה, מְסִיעַת לֶה וְעוֹשֶׂה עִמָּה חֶסֶד, וּבַעֲז עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם רוֹת.

כַּאֲשֶׁר מְסִימִים אֶת הַחוּבְרֶת, הִכִּי חָשׁוּב שֶׁכָּל מָה שֶׁלַּמְדָנוּ בָּהּ לֹא יִשְׁאַר רַק אֲצִלָּנוּ אֲלָא נֶאֱמַר 'הַנְּנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן' לְשִׁלְיחוֹת שֶׁה' נָתַן לָנוּ בְּעוֹלָם. נִגִּיד 'הַנְּנִי' לְהִיּוֹת שְׁלִיחִים וְלִזְכוּת לְהַעֲבִיר דְּבָרֵי תּוֹרָה לְמִשְׁפָּחָה וְלָעַם יִשְׂרָאֵל כָּלוּ. נִגִּיד 'הַנְּנִי' לְהַתְפַּלֵּל תַּפְלָה גַּם עַל אַחֵרִים, כְּמוֹ שֶׁלַּמְדָנוּ. נִגִּיד 'הַנְּנִי' לְחֶסֶד וּנְסִיעַ לְאַחֵרִים, שֶׁהִרִי זֶהוּ פְּרוּשׁ הַמֶּלֶךְ חֶסֶד - עֲשִׂיָּה לְמַעַן אַחֵרִים.

לך את הפצע". וכך תמכה בה גלית בדרךך למזכירות, וחכתה שם עד שהמזכירה חבשה לה את הפצע. רות הודתה מאוד לגלית על העזרה. "תודה שהסכמת לותר על המשחק שלך וללוות אותי, עזרת לי מאוד!" "נשטיות", אמרה גלית, "גם לי קדם עזרו. כל אחד עוזר במה שהוא יכול".

זכיתם ללמוד ולהגיע עד כאן -

פעת בשמחה הפיצו את התורה והעבודה

וגמילות החסדים לכל סביבתכם!

משימה

חשבו על טובה שאתם יכולים לעשות לשלושה אנשים בסביבה הקרובה שלכם. את הטובה תבצעו במהלך שלשת הימים הקרובים. קשאתם עושים את הטובה - אל תבקשו כלום חזרה אלא רק שכל אחד מן השלושה יעשה גם הוא טובה לשלושה אנשים אחרים. כל אחד מהשלושה האחרים יעשה טובה ויבקש את אותו הדבר וכן הלאה.

סרטון

רוצים לראות כיצד הטובה מתגלגלת?

הצטרפו וצפו בסרטון של בית ספר "נעם מוריה" בעפולה:

שימו לי! ככל יוחים אפס אפני:

ללמד את יחידת הלמוד בחוברת - 5 נקודות

לבצע משימה בעקבות הלמוד - 5 נקודות

לצפות בסרטון 5 נקודות.

בנוסף אנו ממליצים ללמד בכל יום שתי משימות מהמשימות המופיעות בסוף כל שבוע ולהשיג עוד 15 נקודות על כל משימה בשבת אתם מזמנים לסיים את שאר הפרק.

למוד נעים!

ניקוד

צפיה
בסרטון
5

לימוד
היחידה
5

ביצוע
המשימה
5

סה"כ ניקוד:
5

חתימת
הורה

מְשִׁימַת בּוֹנוֹס

עֲרֹכוּ תַּחֲרוּת עִם חָבֵר. הַפְּעִילוּ עָצֶר וּכְתֹבוּ בְּתוֹךְ עֲתֵי דִּקְוֹת
בְּמֶה עֲיֹתֵר מַעֲשֵׂי חֶסֶד הַמַּצְדִּירִים עַל הַעֲלֹאָה אוֹ לִידָו, בְּמַחֲבָה וְאִין מְקוֹם.
לְאַחַר מִכֵּן חֲשִׁבוּ מָה מֵתוֹכֶם תּוּכְלוּ לְבַאֵעַ וּלְהוֹסִיף עוֹד טוֹב בְּעוֹלָם!

פֶּרֶקִי אֲבוֹת פֶּרֶק ו'

למוד עם מבנה בהבנה	שנן שבע פעמים	בחנה בעל-פה	חתימת הורים
5	5	5	(א) רבי מאיר אומר: כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה, ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו. נקרא רע, אהוב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, משמח את המקום, משמח את הבריות, ומלבשתו ענוה ויראה, ומכשרתו להיות צדיק חסיד ישר ונאמן, ומרחקתו מן החטא, ומקרבתו לידי זכות, ונהנין ממנו עצה ותושיה בינה ונבירה, שנאמר (משלי ח', י"ד): "לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה". ונותנת לו מלכות וממשלה וחקור דין, ומגלין לו רזי תורה, ונעשה כמעין המתגבר וננהר שאינו פוסק, והוא צנוע וארך רוח, ומוחל על עלבונו, ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים.
5	5	5	(ב) אמר רבי יהושע בן לוי: בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומקרזת ואומרת "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה", שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף, שנאמר (משלי י"א, כ"ב): "נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם", ואומר (שמות ל"ב, ט"ז): "והלחת מעשה אלקים המה והמכתב מכתב אלקים הוא חרות על הלחת", אל תקרא חרות אלא חרות, שאין לה בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה, שנאמר (במדבר כ"א, י"ט): "ומתתנה נחליאל ומנחליאל במות".

למוד עם קבוצה בהכנה	שנן שבוע פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
לנהג בו כבוד, שכן מצינו בדוד מלך ישראל, שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים בלבד, קראו רבו אלופו ומידעו, שנאמר (תהילים נ"ה, י"ד): "ואתה אגוש כערפי אלופי ומידעו", והלא דברים קל וחומר, ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו, הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבר אחד או אפילו אות אחת על אחת כפה וכפה שצריך לנהג בו כבוד, ואין כבוד אלא תורה, שנאמר (משלי כ"ח, י'): "כבוד חכמים ינחלו ותמימים ינחלו טוב", ואין טוב אלא תורה שנאמר (משלי ד', ב'): "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו".			
(ד) כף היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחי צער תחיה ובתורה אתה עמל. אם אתה עשה כן - אשריך וטוב לך. אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא.	5	5	5
(ה) אל תבקש גדלה לעצמך, ואל תחמוד כבוד, יותר מלמודך עשה, ואל תתאזה לשלחנם של שרים, ששלחנה גדול משלחנם וכתרה גדול מכתרם, ונאמן הוא בעל מלאכתה שישלם לך שכר פעלתה.	5	5	5

למוד עם מבנה בהכנה	שנן שבוע פ'עמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
5	5	5	
(ו) גדולה תורה יותר מן ההנהגה ומן המלכות, שהמלכות נקנית בשלשים מעלות, וההנהגה בעשרים וארבע, והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים, ואלו הן: בתלמוד, בשמיעת האזן, בעריכת שפטים, בבניית הלב, באימה, ביראה, בענוה, בשמחה, בטהרה, בשמוש חכמים, בדקדוק חברים, בפלפול התלמידים, בישוב, במקרא, במשנה, במעוט סחורה, במעוט דרך ארץ, במעוט תענוג, במעוט שנה, במעוט שיחה, במעוט שחוק, בארץ אפים, בלב טוב, באמנות חכמים, בקבלת היסורין, הפכיר את מקומו, והשמיח בחלקו, והעושה סיג לדבריו, ואינו מחזיק טובה לעצמו, אהוב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, אוהב את הצדקות, אוהב את המישרים, אוהב את התוכחות, ומתרחק מן הכבוד, ולא מגיס לבו בתלמודו, ואינו שמח בהוראה, נושא בעל עם חירו, ומכריעו לכף זכות, ומעמידו על האמת, ומעמידו על השלום, ומתישב לבו בתלמודו, שואל ומשיב שומע ומוסיף, הלומד על מנת ללמד והלומד על מנת לעשות, המחכים את רבו, והמכחן את שמועתו, והאומר דבר בשם אומרו, הא למדת (מגילה ט"ו ע"א): "כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאלה לעולם", שנאמר (אסתר ב', כ"ב): "ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי".			

למוד עם מבנה בהכנה	שנן שבוע פ'עמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
5	5	5	
(ז) גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעשיה בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר (משלי ד', כ"ב): "כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא", ואומר (משלי ג', ח'): "רפאות תהי לשרך ושקאי לעצמותיך", ואומר (משלי ג', י"ח): "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר", ואומר (משלי א', ט'): "כי לויית חן הם לראשך וענקים לגרורתך", ואומר (משלי ד', ט'): "תתן לראשך לויית חן עטרת תפארת תמנגן", ואומר (משלי ט', י"א): "כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים", ואומר (משלי ג', ט"ז): "ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד", ואומר (משלי ג', ב'): "כי ארץ ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך", ואומר (משלי ג', י"ז): "דרכיה דרכי נועם וכל נתבותיה שלום".			
5	5	5	
(ח) רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בן יוחאי אומר: הנוי והכח והעושר והכבוד והחכמה והזקנה והשיבה והבנים נאה לצדיקים ונאה לעולם, שנאמר (משלי ט"ז, ל"א): "עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תפצא", ואומר (משלי י"ז, ו'): "עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם", ואומר (משלי כ', כ"ט): "תפארת בחרים כוחם והדר זקנים שיבה", ואומר (ישעיהו כ"ד, כ"ג): "והפירה הלבנה ובושה החמה כי מלך ה' צב-אות בחר ציון ובירושלים ונגד זקניו כבוד".			

למוד עם מבנה בהכנה	שנון פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
5	5	5	
(יא) חמשה קנינים קנה לו הקדוש ברוך הוא בעולמו, ואלו הן: תורה קנין אחד, שמים וארץ קנין אחד, אברהם קנין אחד, ישראל קנין אחד, בית המקדש קנין אחד. תורה מנין, דכתיב (משלי ח', כ"ב): "ה' קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאד". שמים וארץ מנין דכתיב (ישעיהו ס"ו, א'): "כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי. אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי, ואומר (תהילים ק"ד, כ"ד): "מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך". אברהם מנין, דכתיב (בראשית י"ד, י"ט): "ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קונה שמים וארץ". ישראל מנין, דכתיב (שמות ט"ו, ט"ז): "עד יעבר עמך ה' עד יעבור עם זו קניתי". ואומר (תהילים ט"ז, ג'): "לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם". בית המקדש מנין, דכתיב (שמות ט"ו, י"ז): "מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אד-ני כוננו ידיך", ואומר (תהילים ע"ח, נ"ד): "ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו".			
5	5	5	
(יב) כל מה שבא הקדוש ברוך הוא בעולמו, לא בראו אלא לכבודו, שנאמר (ישעיהו מ"ג, ז'): "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, ואומר (שמות ט"ו, י"ח): "ה' ימלך לעלם ועד".			
5	5	5	
רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר (ישעיהו מ"ב, כ"א): "ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר".			

למוד עם מבנה בהכנה	שנון פעמים	בחינה בעל-פה	חתימת הורים
5	5	5	
(ט) רבי שמעון בן מנסיא אומר: אלו שבע מדות שמנו חכמים לצדיקים, כלם נתקמו ברבי ובבניו.			
5	5	5	
(י) אמר רבי יוסי בן קסמא: פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד, ונתן לי שלום, והחזרתי לו שלום, אמר לי: רבי מאיזה מקום אתה? אמרתי לו: מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני. אמר לי: רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו ואני לך אלף אלפים דגרי זהב ואבנים טובות ומרגליות? אמרתי לו: אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום תורה. וכן כתוב בספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל (תהילים קי"ט, ע"ב): "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף", ולא עוד, אלא שבשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד, שנאמר (משלי ו', כ"ב): "בהתהלךך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך, בהתהלךך תנחה אתך - בעולם הזה, בשכבך תשמור עליך - בקבר, והקיצות היא תשיחך, לעולם הבא. ואומר (חגי ב', ח'): "לי הכסף ולי הזהב נאם ה' צב-אות".			

הַנְּנִי בְּדַרְכֵי הָאֲבוֹת

הַמְּנוֹן מִבְּצַע הַנְּנִי

מלים: הרב יעקב אבוחבוס, הרב יאיר הרשקוביץ
לחן, שירה ועבוד קולות: רועי ידיד
עבוד מוזיקלי, פסנתר ותכנותים: אלדד רצון
מקהלת ילדים: הלל ידיד, יוסף סעדו הלל קארו, דביר קשטן

אֲבֹרָהֶם אָבִינוּ רוֹדֵף חֲסִידִים
הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי בּוֹרְאוֹ וְהָיָה תָּמִיד
כְּשֶׁצָּוָה לַעֲקֹד בְּנוֹ יַחֲידוֹ עַל הָר
לַמִּצְוָה הַתִּיבָב וְהַנְּנִי אָמַר
יוֹסֵף הַצַּדִּיק, יִסּוּד עוֹלָם עָלֵינוּ
אֶת שְׁלוֹם אָחִיו בְּקֶשׁ כָּל יָמָיו
כְּשֶׁאָבִיו שָׁלַחוֹ לַמְּשִׁימָה כֹּה קִשָּׁה,
הַנְּנִי לְשִׁלְחוֹתָהּ אָמַר וְעָשָׂה

יַעֲקֹב אָבִינוּ, אֵמֶת לְתַפְאֶרֶת
שְׁנִים עָשָׂר שָׁבָטִים, לוֹ עֲטֹרַת
מִלָּאָה ה' בְּחִלּוֹם לוֹ נִגְלָה
הַנְּנִי אָמַר בַּעֲנוּה וּבִגְדָלָה
מִשָּׁה רַבָּנוּ אָב לְנִבְיָאִים
מָסַר הַתּוֹרָה לָעַם חֲבִיבִים
בְּהַגְלוֹת ה' אֵלָיו בַּמִּדְבָּר
בִּירְאָה גְּדוֹלָה הַנְּנִי אָמַר.

הַנְּנִי לַתּוֹרָה
לַעֲבֹדָה וּלְשׁוֹמְרָה
הַנְּנִי לַתַּפְלָה
לְרַחֲמֵי מַעֲלָה
הַנְּנִי מוֹכֵן לְגִמְלֵי חֲסִידִים
כָּל יִשְׂרָאֵל חֲבִירִים
הַנְּנִי לַתּוֹרָה
לַעֲבֹדָה וּלְשׁוֹמְרָה
הַנְּנִי לַתַּפְלָה
לְרַחֲמֵי מַעֲלָה
הַנְּנִי מוֹכֵן לְגִמְלֵי חֲסִידִים
כָּל יִשְׂרָאֵל חֲבִירִים